

OLAT NIEUWS

Clubblad w.s.v. Ollandse Lange Afstand Tippelaars • jaargang 28 • Nr. 10 • november 2002

IN DIT NUMMER:

clubweekend in Longfaye

door: Madge Verleun

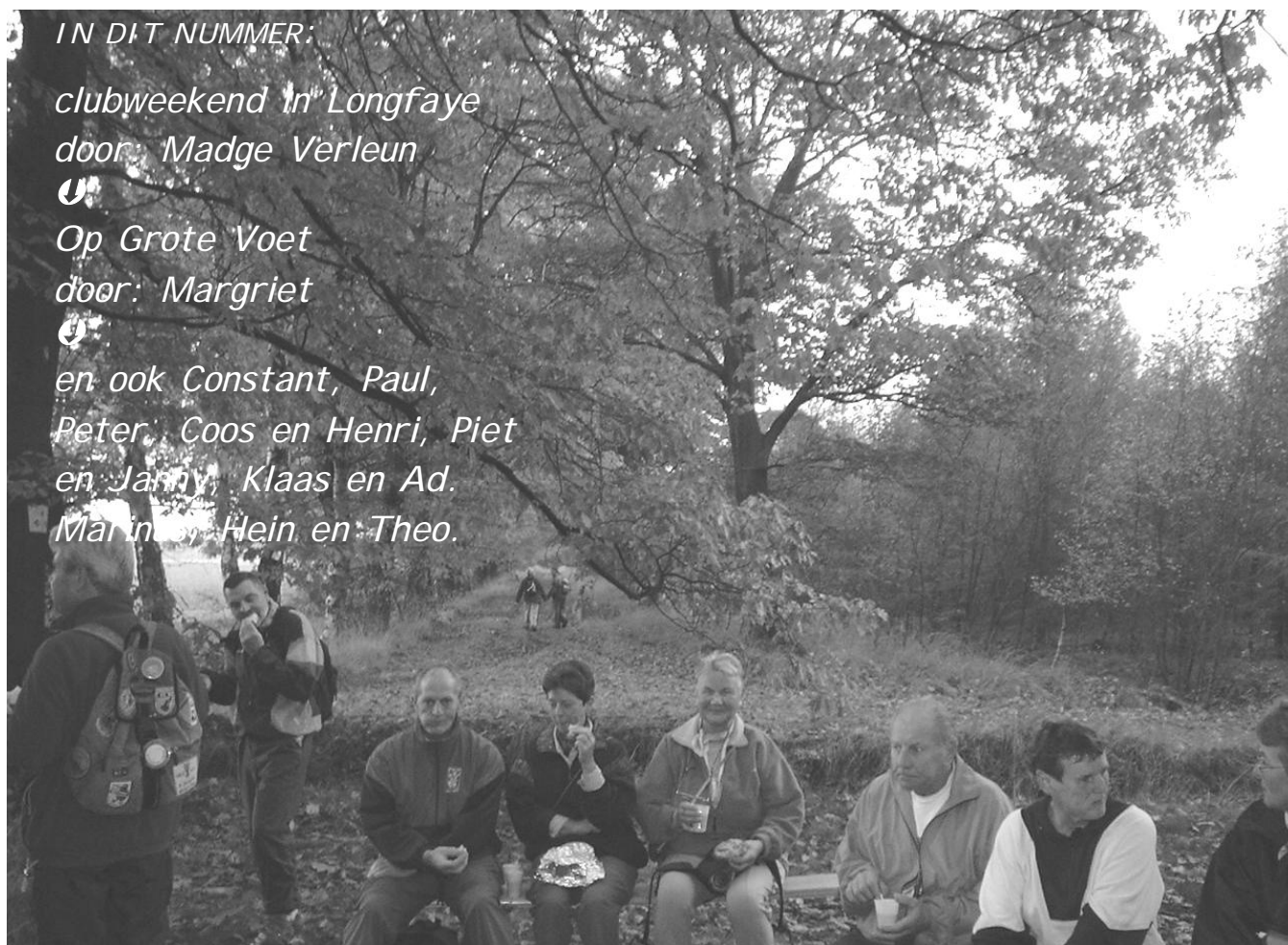

Op Grote Voet

door: Margriet

*en ook Constant, Paul,
Peter, Coos en Henri, Piet
en Janny, Klaas en Ad.
Marinus, Hein en Theo.*

Ollandse Lange Afstand Tippelaars
Opgericht 23 november 1967
Lid van de KNBLO, tevens aangesloten bij NBWB - KNAU - NFV (IVV)

OLAT-NIEUWS

Voorzitter: Marinus van Roosmalen Hoge Vonderstraat 7 5492 CH St.-Oedenrode ☎/ Fax 0413-475467 e-mail: MvRoosmalen@hetnet.nl #
Vice-voorzitter: Theo Tromp Daelenbroek 32 6002 VN Weert ☎ 0495-450325 e-mail: m.h.tromp@hccnet.nl #
Secretaris: José Schimmel Rulstraat 30 5662 ES Geldrop ☎040-2850809 e-mail: joseeschimmel@hotmail.com #
Penningmeester: Jos van den Berselaar Hagenkampweg Zd. 146 5615 DA Eindhoven ☎040-2524404 e-mail: j.f.c.j.vande.Berselaar@freeler.nl #
Notuliste Bestuursvergadering Mariet Ahlers
Bestuursleden: Hein Lenders Herdersveld 159 5665 JN Geldrop # Toon van Wordragen J. v. Stolbergstraat 10 6006 ZM Weert ☎0495-537775 e-mail: toon.van.wordragen@hetnet.nl # Ad Verbakel Past. Bogaertsstr. 12 5469 EZ Keldonk ☎ 0413-212161 # Banknummer OLAT: 13.82.11.736 t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven Gironummer OLAT: 17.75.156 t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

ERELEDEN w.s.v. OLAT: Piet Knoester*, Theo Tromp*
Jan van de Ven*, Hein Lenders
-◇-
LEDEN VAN VERDIENSTE: Jan Cortenbach, Tonny en Bert de Boer,
Antoon Stoop, Henk Plasman en Ad van Asten.
*ook drager van de Cornelis van Montfort-trofee

inhoud OLAT-Nieuws november 2002

Voorwoord Marinus van Roosmalen.....	4
Van de Bestuurstafel Hein Lenders	5
OLAT-jubilarissen 2002	6
Ledenadministratie: mutaties.....	
Onze jarigen	
Wandelwegen , door Theo Tromp.....	7
- Wandelplatform.....	8
Clubreizen: programma 2003	
- Weekend in Logfaye, door Madge Verleun	
Initiatiefgroep: Wandelen op Dinsdag winterprogramma	9
LPS: Eindstand clubkampioenschap 2002	10
- Wandeltrainingsweekend januari 2003.....	11
- Amsterdam-Tilburg, door Klaas Bakker.....	
Sectie Lange Afstand KNBLO	12
Op Grote Voet: 'Weetjes en Vragen', door Margriet	13
Met Constant op stap	14
Wandeljubileum in de zomer van 2002: door Peter van de Ven	
- Haervejvandring 2 (slot)	15
O.L.A.T. Lichtstadavondwandeling, door Ad van Asten.....	17
Margriet, Onze Wandelende Reporter: Kennermerduinen	18
Geuldalmarathon, door Paul Koks.....	19
Wandelen op het Noaberpad, door Piet en Janny Jansens	20
6 ^e van Zeewolde tot Zeewolde, door Henri Floor.....	22
Clubweekend naar Longfaye, door Ad van Asten	24
35 jaar OLAT in vogelvlucht, opgetekend door Theo Tromp.....	28
En nog even dit.....	32

Foto voorkaft: 1^e tocht 36^e winterserie OLAT Lage Mierde
Foto's van: Madge Verleun, Ad van Asten, Peter v.d.Ven, Wim Brooymans.

<u>Ledenadministratie:</u> Nellie Leijssen Jacobus Deckersstraat 9 5616 JN Eindhoven ☎ 040-252 6772 <u>Clubreizen:</u> Toon van Wordragen gironr. 70.68.01 t.n.v. OLAT-clubreizen Weert.	<u>Startbureau:</u> Jos van den Berselaar ☎040-2524404 <u>Boetiek:</u> Mia Dielesen/Francien vd Laar ☎040-2552742/0499-471298 <u>Parkoersen:</u> Ad Verbakel ☎0413-212161 <u>OLAT-verzorging: Algemeen</u> Willem Schoonhen ☎ 040 - 2420422	<u>Nijmegen</u> <u>Vierdaagse verzorging:</u> Regina jr Esther v/d Velden <u>Overnachting Vierdaagse</u> Hein Lenders ☎06-12074473 giro: 2608214 <u>OLAT-Wandelpaden:</u> Theo Tromp	<u>Redactie OLAT-Nieuws:</u> Margriet Fischer Peter van de Ven Ad van Asten Lupinelaan 27 5691 WC Son en Breugel ☎0499-473767 (ook fax) <u>a.h.van.asten@hccnet.nl</u> <u>Verzending OLAT-Nieuws</u> Nellie Leijssen Corrie Tiersma

OLAT COMMISSIES

Lange afstand-Prestatie- en Snelwandelen, LPS:

Theo Tromp, coördinatie
Mariet Ahlers, wedstrijdsecr.
☎06-24175221

**Hulstbosakker 47
5625 VS EINDHOVEN**
marietaahlers@planet.nl
Paul Canters
Marinus van Roosmalen b.a.
Ad van Asten

Clubblad OLAT-Nieuws:

Ad van Asten, coördinatie
☎0499-473767
☎0648327640

**Lupinelaan 27
5691 WC SON**
a.h.van.asten@hccnet.nl
Peter van de Ven
Margriet Fischer

Hein Lenders b.a.

Clubreizen:

Toon van Wordragen
☎0495 - 537775

**Jul. van Stolbergstraat 10
6006 ZM Weert**
toon.van.wordragen@hetnet.nl
Simon Willems
Jan Hendrix
Theo Bouwmans
Jos Scheepers a.i.

Kempische Wandeldagen

Joop Wesseling vz.
Mia Dielesen
☎040 - 2552742

**Diephuisstraat 24
5652 PA Eindhoven**
e-mail:
m.dielesenbeerens@chello.nl
Hein Lenders
Jos van den Berselaar
Ad Verbakel
Marinus van Roosmalen
Jacques Smits

Wandelen op Dinsdag

Truus van Vessem
☎ 040-2110413

Redactie en Samenstelling:

Ad van Asten,
Peter van de Ven,
Margriet Fischer.

Druk: A.L.J. Niëns, Weert

Inleveren Kopij:

Voor 18 november voor plaatsing in het
decembernummer 2002 (dat medio december
verschijnt.)

OLAT-Nieuws verschijnt maximaal 11x per jaar.
e-mail: a.h.van.asten@hccnet.nl

**november 2002
JAARGANG 28, NR. 10**

Voorwoord

Het verenigingsjaar van OLAT 2001/2002 is inmiddels afgesloten en wij zijn nu bezig met het opmaken van de balans 2002 en de begroting voor 2003 ter voorbereiding op de komende algemene ledenvergadering.

Als voorzitter van OLAT heb ik een minder prettige mededeling, namelijk dat José Schimmel, onze secretaris, zich niet meer herkiesbaar stelt op de jaarvergadering. Reden: José is aan een studie begonnen naast haar dagelijkse

werkzaamheden. Bovendien heeft zij een gezin dat de nodige aandacht vergt. José, onze samenwerking was slechts van korte duur, maar niet te min hebben we als bestuur op een prettige manier veel steun van je gehad. Bedankt voor je inzet voor OLAT.

We zijn in de gelukkige omstandigheid, dat we door toedoen van Theo, een kandidaat voor de functie van secretaris hebben gevonden. Onze kandidaat voor deze functie is Paul Koks, geen onbekende in de wandelwereld. Op een later tijdstip zal hij zich zeker nader aan ons voorstellen.

Het feestcomité, in verband met ons 35 jarig bestaan, dat bestaat uit: Frans Peters, José Schimmel en Theo Tromp is druk bezig om ons op 23 November 2002, de datum van oprichting van OLAT, een onvergetelijke dag te bezorgen. Veel leden hebben het formulier ingezonden om deel te nemen aan deze dag.

De Lichtstadavondwandeling in Eindhoven was, ondanks het slechte weer, met 275 wandelaars goed bezocht.

Deze unieke wandeling wordt jaarlijks door ons georganiseerd om u een indruk te geven van de wijze waarop Eindhoven de herinnering aan de bevrijding op 18 september 1944 instandhoudt.

Op 9 oktober zijn Theo Tromp en ondergetekende naar de kringvergadering van de KNBLO geweest, in Etten-Leur. Daar werd gesproken over de ophanden zijnde fusie tussen WONL en de KNBLO. Op deze vergadering werd een uiteenzetting gegeven over de manier waarop de samenwerking vorm kreeg met het doel om in de toekomst samen te gaan als één wandelorganisatie. Met nadruk wordt door voorzitter Termont van de KNBLO gesteld dat de wandelaar hierbij op de eerste plaats dient te komen.

Ook aanwezig waren: de voorzitter van WONL = (wandelorganisatie Nederland) en een afgevaardigde van het NOC/NSF. Wij zullen u zeker op de hoogte houden over de ontwikkelingen die in de toekomst op ons af zullen komen.

Verder hoop ik dat we en groot aantal leden mogen begroeten op onze Jubileumdag 23 November 2002, waarbij tevens in de namiddag onze Algemene Leden Vergadering staat gepland.

Tot volgende maand.

Marinus van Roosmalen, Voorzitter

Van de bestuurstafel en commissies:

Van de bestuurstafel

door: Hein Lenders

EHBO-cursus. Eerder meldde ik in deze rubriek dat er, vanwege de gemeente St.-Oedenrode, een verkorte EHBO-cursus zou worden gegeven waarvoor zich ook leden van OLAT konden aanmelden. Twee leden, te weten Sjaan Verbakel en Tonnie van de Rijt, hebben van deze gelegenheid gebruik gemaakt. Beiden verzorgen mee de wagenrusten op onze tochten en zijn ook op de 4Daagse verzorging op actieve wijze aanwezig. Van hen vernam het bestuur dat zij de cursus als leerzaam ervaren en dat zij er veel voldoening aan beleven.

Secretariaat. Het bestuur heeft kennisgenomen van de aankondiging van José Schimmel dat zij, met ingang van de A.L.V. het bestuurslidmaatschap en dus ook het secretariaat moet neerleggen. Drukke werkzaamheden en het volgen van een MBO.V-opleiding hebben haar tot dit besluit gebracht.

Wij respecteren haar besluit maar zullen haar kundige inbreng in het bestuur zeker missen. Het bestuur ging dan ook naarstig op zoek naar een opvolger en die werd spoedig gevonden, zoals u in het voorwoord kunt lezen.

Lustrumfeest. Het programma van de komende feestdag, in verband met het 35-jarig jubileum van OLAT, werd doorgesproken en in het verlengde daarvan ook de aanstaande Algemene Ledenvergadering. Met het clubblad van oktober heeft u nadere informatie gekregen en de mogelijkheid om u voor het gehele of een deel van dat programma aan te melden.

Het bestuur hoopt dat u in grote getale aan de festiviteiten en de A.L.V. zult deelnemen.

Prijsverhoging Ganzenheuvel 2003. In ons vorige clubblad werd reeds aangekondigd dat de prijzen voor het verblijf in De Ganzenheuvel, tijdens de 4Daagse in 2003, verhoogd moeten worden omdat de kostenstijgingen, vooral het laatste jaar, geen gelijke tred hebben gehouden met de (te) ontvangen pensioengelden. Ook werd vermeld dat de in het Jaarprogramma 2002/2003 van OLAT genoemde bedragen niet juist zijn en daarom worden herroepen.

Inmiddels is bekend geworden dat het een forse verhoging betreft die bij velen hard zal aankomen. Het bestuur heeft daar begrip voor maar kan die verhoging niet tegenhouden. Op haar beurt wil het bestuur vragen om uwerzijds hiervoor ook begrip te tonen. Zij betreurt de onjuiste prijsvermelding in het Jaarprogramma. Verder hoopt het bestuur dat u zich, door deze verhoging, niet laat weerhouden om met de 4Daagse in 2003 in De Ganzenheuvel weer van de partij te zijn.

Als coördinator van het verblijf in De Ganzenheuvel wijs ik u op de mogelijkheid van een betaling in meerdere termijnen zodat dit met uw persoonlijke omstandigheden in overeenstemming is. Uiteraard kunt u met uw vragen of opmerkingen telefonisch bij mij terecht (mobiel ☎ 06-12074473).

Behoudens de in het Jaarprogramma 2002/2003 vermelde prijzen zijn alle daar genoemde voorwaarden onverkort van toepassing.

De gecorrigeerde en enig geldende prijzen voor verblijf in De Ganzenheuvel tijdens de 4Daagse 2003 zijn:

<u>Kosten:</u>	leden OLAT	niet leden
Logies / ontbijt	€ 60.--	€ 65.--
Half pension	€ 97.--	€ 102.--
Diner vrijdagavond	€ 19.--	€ 19.--
L.O. vrijdag op zaterdag	€ 16.--	€ 16.--
H.P. vrijdag op zaterdag	€ 25.--	€ 25.--

Ondanks dit niet vrolijke bericht, zeg ik: blijf wandelen.

Hein.

Voorlopen wandelroutes

Velen vinden het jammer dat de door OLAT te organiseren wandeltochten niet meer worden voorgelopen. Daarom wil het bestuur dat oude gebruik weer in ere herstellen en zal er, twee weken voorafgaande aan de eigenlijke tocht, weer worden voorgelopen.

De start is telkens om 9.00 uur aan het startlokaal. Zie hiervoor het jaarprogramma 2002/2003.

Het voorlopen staat open voor vrijwilligers die op de eigenlijke wandeldag met een of andere bezigheid belast zijn, en degenen die dan **BESLIST NIET KUNNEN**. Vooraf dient men wel even een telefoontje te plegen met de voorzitter (☎ 0413-475467)

Nagekomen: deelname Nijmeegse Vierdaagse 2002

Tine Blanken 7x; Jaap Blanken 8x; Dirk Maassen van den Brink 4x; en Wil van Coenen.

OLAT-JUBILARISSEN 2002

25 JAAR LID

Jan van de Ven
Wim van den Wittenboer

10 JAAR LID

Ronald Menting
Gerard Sellmeyer
Jan Soetens
Anton Leijgraaf
Bertie Mennen
Martin Rijkers
Harrie Rijkers
Peter vd Meijs
Line Janssen
Herman Dekker
Jack van Dongen

Fons Olfers
Sjef vd Berg
Jan Slagboom
Marietje van Ooyen
Paul Canters
Theo vd Ven
Franny de Weeger
Wim Gevers
Tonny van Neerven
Rieky Jacobs
Gerrit van Baal
Riek Fiers
Toon Beekmans
Annie Beekmans
Harold Jansen

Jan Boselie
Jaap Grootjans
Jan van 't Hof
Jac Duizer
Frans de Wit
Mia van Grootel
Jan Ronner
Piet van Bommel
Ad van Dijk
Ad Mollen
Lies Bouwmans
Theo Bouwmans
Ton Schenkelaars
Jack Hendriks

Nellie Leijssen

Jacobus Deckersstraat 9 5616 JN Eindhoven

☎ **040-2526772** e-mail **nellie_leij@hotmail.com**

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht U bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij U dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting tijdens de tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij het startbureau.

Ledenadministratie

Aangenomen:

Frans Joosen 5683 ED Best
Arie de Jong 5258 AB Berlicum
José Cleven 5591 PN Heeze
Gerard Verspeek 6006 KE Weert

Adreswijziging:

Willy Verbeek nieuw adres: Judas Taddeusplein 10 5622 JX Eindhoven
Susan Horvers nieuw adres: Venusstraat 13 5721 BW Asten

Aanmeldingen:

Bram Stelling	Dardanuspad 11	5631 KE Eindhoven	02-02-1942
Stefan Spruit	Himalaya 48	3524 XE Utrecht	30-07-1975
Lydia de Ligt	Himalaya 48	3524 XE Utrecht	21-09-1950
Harry Poot	Witgeellaan 2	2718 BC Zoetermeer	13-11-1957
Riet Wassenberg Derks	De Iepen 6	5427 TM Boekel	26-01-1953
Henk Wassenberg	De Iepen 6	5427 TM Boekel	01-01-1949
Gerda Willemen	Oude Baan 20	5681 PS Best	01-08-1951
Gonny Hollanders van Kol	Halcamp 2	5721 LM Asten	05-11-1958
Els van Litsenburg	Priorhof 16	5504 CL Veldhoven	24-04-1983
George van den Boogerd	Clervauxlaan 8	Eindhoven	27-11-1941

Opzeggingen:

Fred van den Ende uit Veldhoven; Hans Sweere uit Eindhoven; Marian en Rick Jessurun uit Boxtel; Erik Geelen uit 's Hertogenbosch; Ad en An de Klerk uit Waalre; Fleur Wilke uit Eindhoven; Erik van der Veer uit Dordrecht; Paul, Ellie en Annemarie Verschoor uit Oss; Henriëtte Verspagen uit Weert; Ineke en Robbin Delsink uit Aalten; Nellie den Otter uit Eindhoven.

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

november

15	Wim v.d. Wal	Veldhoven	Erik de Jong	Eindhoven
	An Klarenbeek	Raamsdonksveer	Lenij van Roosmalen	St.-Oedenrode
16	Tonny de Vos-IJtsma	Bennekom	Ad Mollen	Eindhoven
17	Henk Mathijssen	Eindhoven	Nelly Keuten van Weert	Eindhoven
18	Susan Vereijken	Someren	J. de Bruijne	Maarheeze

	Willy Senders	Eindhoven	2	Willie de Bie	Nistelrode
	Wil Jacobs	St.-Michielsgestel		Inge van Egmond	Breda
	Nellie Peters-van Eersel	Lage Mierde		Pieter van de Mortel	Deurne
	Toos der Kinderen-Manders	Gerwen-Nuenen	3	Henny van de Laar	Son
23	Bert de Boer	Asten-Ommel		Piet van Dongen	Eindhoven
	Frans de Wit	Waalre		Liedeke Verhagen	's Hertogenbosch
	Karen de Bruijne	Maarheeze	4	Jan van Eck	St.-Oedenrode
24	Mia van Grootel	Eindhoven		Hugo Prinsen	Valkenswaard
	Othmar Glänzer	Eindhoven	5	Petra de Rooy	Breda
25	Peter Koolen	Helmond	6	Francien van de Laar	Son
26	Piet Selten	Mill	7	Leen Foederen Bevers	St.-Oedenrode
27	Henk Treur	Geldrop	8	Peter Sanders	Mierlo
	Montse Sole Murciano	Weert	9	Marieke van Ginkel-van Dam	Best
29	Kees Marijnissen	Breda		Wil van Coenen	Vught
	Deseree Haenraets	Heerlen	10	Gerard Derks	Landhorst
	Jet van den Bersselaar-Dreessen	Eindhoven		Arie van Veen	Valkenburg Z-H
30	Henk Aerdt	Nuenen	15	Jo v.d. Akker	Heesch
december				Louis Vernie	Maasbracht
1	Mario van de Kruis	Heeze		Piet van Bommel	Tilburg

THEO TROMP

OLAT-WANDELWEGEN

WANDELWEGEN-NIEUWS

Deze maand stond natuurlijk in het teken van de voorbereidingen van de Algemene Leden Vergadering van OLAT op 23 november a.s. met de mogelijkheid om het weekend verder in te vullen met een wandeling over het Vennekespad op de zondagmorgen na het feest.

GESLAAGDEN HERTOG HENDRIKPAD

455 Piet van Bommel 1^e keer

456 Tjeu Looijmans 1^e keer

457 Nellie Wingers 3^e keer

Zij ontvingen een wandelboekplaatje, oorkonde en een speld in resp. brons of zilver voor het volbrengen van deze wandelroute. Stempelbrieven van een groot aantal oude OLAT-wandelwegen zijn aan te vragen bij Theo Tromp

Verder wandelenden 27 OLAT-leden en 5 OLAT-sympathisanten op zondag 13 oktober een traject over het Hertog Hendrikpad in de vorm van een wandelend diner. Om tien uur verzamelden we ons bij café 'De Zwaan', waar we van een kopje koffie met een aperitief genoten. Via de van Gogh-variant wandelden we daarna gezamenlijk richting Nederwetten. We passeerden tijdens dit gedeelte een aantal gebouwen uit het Vincent van Gogh tijdperk en we trokken door het mooie Nuenense Broek. De weergoden waren ons zeer gunstig gezind, het leek wel voorjaar. 's Avonds tijdens het journaal bleek dat amper honderd kilometer hiervandaan, bij de wereldkampioenschappen wielrennen, een heel ander weertype heerste. In restaurant 'Soeterbeek' stond de kruidenboter met het warme stokbrood voor ons gereed, en hier begonnen we ons diner met een kop verse groentesoep. Het volgende stuk was een lusje langs de oude Kerktoren bij de Dommel en na een kleine 3 kilometer stonden we weer in Nederwetten, alleen nu 100 meter verder bij Brasserie 'De Kruik'. Al naargelang de keuze lieten we onze visschotel, kip in het pannetje of schnitzel goed smaken, alles was goed verzorgd en netjes opgemaakt. De volgende etappe ging

in tegenovergestelde richting over de groene route van het Hertog Hendrikpad, met een kleine inkorting naar Gerwen. We moesten dit gedeelte op de kaart wandelen, want hier was de route nog niet in twee richtingen gemarkeerd.

Bij Restaurant 'Clementshof' kwamen we precies op de geplande tijd aan en kregen we een "als een waar van Gogh kunststuk" opgemaakt nagerecht. Nadat we ons het nagerecht goed hadden laten smaken ging het wederom via het Hertog Hendrikpad verder. De expansiedrift van Nuenen, bij Gerwen, lijkt ons te dwingen om hier een kleine routeaanpassing door te voeren. Even later blijkt ook het wandelen in tegenovergesteld richting, zonder markering, niet zo makkelijk te zijn. Waarschijnlijk sloegen we iets te vroeg af en kwamen op een zeer smal avontuurlijk pad terecht dat overwoekerd was door bramenstruiken. Uiteindelijk kwamen we 50 meter vanaf het punt waar we het bos ingingen er weer uit en zijn toen op de kaart verder gewandeld naar Nuenen. Bij café 'De Zwaan' sloten we deze dag af met koffie met een likeurtje. Een zeer geslaagde dag waarbij de vraag al gesteld werd, volgend jaar weer een wandelend diner?

WANDELPLATFORM NIEUWS (uit lopende zaken):

Maas- en Peelliniepad verscheen eind oktober in een full-colour trajectgids met routebeschrijving. Deze gids kost €10,50 en is verkrijgbaar in onze wandelboetiek. Het is een nieuw streekpad van 122 kilometer in het noordoosten van Noord-Brabant. Deze wandelroute loopt door de mooiste natuurgebieden die het Land van Cuijk rijk is. De vele bossen, heidegebieden, vennen, rivieren, uiterwaarden, (vesting)stadjes en dorpen doen niet vermoeden dat hier ruim een halve eeuw geleden ook zwaar gevochten is.

Groene Hartpad is een ander streekpad van 190 kilometer, een lange rondwandeling door de Groene Long van Nederland. Het Groenen Hartpad is een route vol afwisseling; uitgestrekte veenweidegebieden, historische stadjes, vaarten met groene kades, plassen en moerassen, groene tiendwegen en jaagpaden. De route biedt, zo midden in de Randstad, opvallend veel wandelplezier. Deze gids kost €15,70

Meldpunt Wandelen. Een aanmeldformulier voor meldingen voor onterechte verdwijningen van wandelmogelijkheden is aan te vragen bij Het wandelplatform LAW (zie adres bij de advertentie) of op www.wandelnet.nl. Men kan daar ook verdwenen handwijzers melden, of terecht met andere problemen op het wandelpad.

25 JAAR GROTE ROUTEPADEN

In september werd in Grote Routepaden in Het lag in mijn gezondheidstoestand jaren tachtig veelvuldig

Hubert Yseboodt, de stichter en erevoorzitter van GR-paden.

Vaak waren we als OLAT aanwezig bij openingen van nieuwe wandelpaden in België.

Mechelen op gepaste wijze het 25 jarig bestaan gevierd van België.

bedoeling om daarbij aanwezig te zijn, maar wegens de van mijn moeder moest ik hier toch van afzien. Wij hebben in de contact gehad met het bestuur van GR-paden en in bijzonder met

Programma 2003

OLAT - CLUBREIZEN

08 maart	GR 5	La Reid - Stavelot	28 en 18 km
26 april	GR 56	Monschau - Krinkelt	30-18-14 km
14 juni	GR 57	Comblain-Latour - Barvaux	28-19-15 km
23 augustus	GR AE	Polleur - Remouchamps	28 en 20 km
20/21 sept.	GR 56	Schonberg - St. Vith (overnachting in Jeugdherberg)	
25 oktober	GR 573	Eupen - Botrange	23 en 17 km

Informatie en inschrijfadres:

Toon van Wordragen

Juliana van Stolbergstraat 10

6006 ZM Weert

☎ 0495 - 537775

E-mail: toon.van.wordragen@hetnet.nl

Weekend in Longfaye

Door: Madge Verleun

Onze opstapplaats was in de Fuutlaan in Eindhoven. De bedoeling was dat we om 5 voor half 8 opgehaald werden. Toon was wel op tijd, maar dacht dat we langs de weg zouden staan en niet op de parkeerplaats, en daarom maakte hij een extra rondje door de straat.

We gingen met twee busjes, enkele mensen waren al vooruit gereisd op eigen gelegenheid.

We hadden een vlotte reis. Toen we bij 'Het Grote Huis' aankwamen, stond de koffie klaar. Nadat iedereen wat gedronken had zijn we met z'n allen aan de wandel gegaan.

We verbleven daar in 'n prachtig wandelgebied.

Onze wandeling ging richting watervallen. Over houten bruggetjes kwamen we op mooie plekjes en zagen mooie panorama's.

Het merendeel van de wandelaars liep sneller dan wij. Theo liet dus pijlen voor ons achter die Mia weer mee nam als wij er langs kwamen, want natuurlijk waren wij de hekkensluiters.

Opvallend waren ook de prachtig gekleurde en verschillende soorten paddestoelen die we onderweg zagen.

We kwamen door een kloof, waar soms een gedeelte van het water snel stroomde maar in datzelfde beekje

was ook stilstaand water. Waarschijnlijk waren die plekjes dieper dan de rest. Wat een contrasten!
 Na wat omgelopen te hebben waren we rond 5 uur weer op de plaats van bestemming.
 Nadat de tassen naar boven (op zolder) waren gebracht en uitgepakt, was het goed toeven op bed met de beentjes in de lucht. Niemand had 'n kussen bij zich, maar daar vonden we wel iets op. We hebben wel wat afgelachen met z'n allen, ondanks onze vermoeide voeten.
 Elly had ook weer haar wel bekende en goed gevulde proviandtas bij zich.
 Theo Tromp trakteerde ons deze avond op 'n heerlijk

grollen, was het opeens muisstil. Iedereen was echt moe.

De volgende dag was het weer op tijd het bed uit, de tassen werden weer ingepakt en alles netjes opgeruimd. Na 'n gezamenlijk ontbijt, gingen we weer op pad. Het was niet zo'n mooi weer, maar iedereen had regenkleding of 'n plu bij zich. Het eerste gedeelte liepen we hetzelfde als gisteren, maar we gingen nu niet naar de kloof, maar naar boven via 'n steile, lange klim en daarna weer langs smalle richels naar beneden. Op dat stuk kwamen we kinderen met ezels tegen. We liepen naar het stuwmeer van Robertville.
 Bij de dam was er gelegenheid om koffie te drinken. Na

Indisch buffet, soep vooraf en 'n banaan toe. Wat 'n energie heeft die man, om na het lopen nog eens zo 'n uitgebreide maaltijd te kunnen maken.
 Het natafelen in de huisbar was heel gezellig, er werden verhalen van vroeger verteld en sommigen kwamen er achter dat ze bij elkaar in de buurt gewoond hadden.
 Om 10 uur gingen we naar boven, en na wat grappen en

'n pauze ging het weer vol goede moed verder, nu langs het stuwmeer zelf. We liepen heel kort langs het water over smalle paadjes, die slechts af en toe iets breder werden.

Het engste kwam nadat we door een Hoteluin gewandeld hadden. Daar moesten we eerst 'n weg oversteken, daarna naar beneden gaan over 'n smal glibberig pad. Maar weinigen van ons hebben het bordje 'gevaarlijk pad' gezien.
 Intussen was het gaan regenen, terwijl wij over boomstambruggetjes met af en toe 'n leuning liepen of kropen. Achteraf bekeken was het wel avontuurlijk, zeker omdat het allemaal goed gegaan is.

Ergens onderweg stonden Theo, Conny en Diny om de inwendige mens te verzorgen: soep en macaroni.
 Bütgenbach was het eindpunt, daar stond het busje. Toon van Wordragen reed ons keurig naar huis, alleen hebben we 'n uur in de file gestaan.
 We hebben weer 'n fijn en gezellig weekend met vermoeide voeten achter de rug.
De zingende Nichten.

WINTERPROGRAMMA

WANDELLEN OP DINSDAG

Datum	Route	Plaats	Adres
12 nov. 2002	De Troubadour	Oisterwijk	Café de Rode Lelie, Gemullehoekenweg 147
26 nov. 2002	Eikelenbosroute	Stramproy	Café Wies en Toon, Kerkplein 6
10 dec. 2002	Taxandriatrek	Mol/Postel (B)	De Postelse Hofstee, Reuselseweg 66
27 dec. 2002	Grenzeloze tocht	Luijksgestel	Camping de Zwarte Bergen
VRIJDAG!!			
7 jan. 2003	Woekensroute	Oirschot	Café 't Vrijthof, Molenstraat 6
21 jan. 2003	Mildertroute	Nederweert	AC Restaurant aan de A2
4 feb. 2003	Warmbeekvallei	Achel (B)	Café 'de Achelse Kluis' abdij aan de grens
18 feb. 2003	Meulenhairoute 2	Mierlo	Café de Cuyt, Burg. Termeerstraat 50
4 mrt. 2003	Weerterbos	Weert	Café de Wildenberg, Eindhovenseweg 101 A2 Afslag tussen afrit 37 en 38
18 mrt. 2003	Cartierheide	Eersel	Wordt nog bekend gemaakt!
1 apr. 2003	Hagelkruisroute	Aarle-Rixtel	Café 't Heuveltje, Dorpsstraat 86
15 apr. 2003	Winkelstraatroute	Lierop	Café 't Jagershuis, Hogeweg 2

Meer informatie? Truus van Vessem tel. 040-2110413 of Jos Scheepers, tel. 0495-535848

Eindklassement OLAT Clubkampioenschap 2002

	Algemeen	Dames			
Hugo Prinsen	10320	1		Jan Soetens	670 48
Theo Klanke	8010	2		Jan Stevens	650 49
Hanny Klumpkens	7020	3	1	Riet Emans	600 50 7
Rolf Craanen	6105	4		Cees Punselie	600 51
Marcella Creemers	5450	5	2	Theo Gijzen	560 52
Klaas Bakker	5320	6		Jan v/d Zanden	560 53
Paul Canters	5045	7		José Schimmel	560 8
Sjef Koolen	4715	8		Henny vd Haring	560 9
Evert v Ampting	4150	9		Joop Krul	530 56
Conny Raymakers	4085	10	3	Jet van den Bersselaar	530 10
Huub Raymakers	4085			Anton Leijgraaf	530
Andre Loos	3610	12		Henk vd Boom	430 59
Frits van Duijnhoven	3510	13		Bert Timmermans	475 60
Marca Nelen	3450	14	4	Bertie Mennen	280 61 11
Ad Mollen	3400	15		Louis Vernie	280
Piet de Ruijter	3360	16		Peter v/d Ven	280
Frances Rouppe vd Voort	2935	17		Caroline Dinnissen-Vernie	280
Frits Mennen	2925	18		Willem Steenbakkers	280
Wim van Gemert	2890	19		Peter van de Meijs	280
Henk Vink	2825	20		Ted Liebrechts	280
Michel van Krimpen	2425	21		Theo Lormans	280
Ronald van Oort	2425			Ben Smeenk	280
Jans v Griethuizen	2330	23	5	Ria Vredembregt	280
Boetje Huliselan	2275	24		Toos vd Boom	280
Herman Claude	2150	25		Nellie vd Hofstad	280
Rob Keetlaer	1930	26		Gerrit Legierse	280
Jan Warrink	1840	27		Annie v Neerven-v Extel	280
Henk Plasman	1825	28		Trudy Taal	280
Kees Lambregts	1730	29		Jack van Dongen	280
Servee Derks	1570	30		Annie Beekmans	280
Theo Tromp	1528	31		Piet van Buul	280
Ad Verbakel	1360	32		Jos Donkers	280
Co Tops	1100	33		Hedy van Erp	280
Gerard Meeuws	1060	34		Peter van Erp	280
Hans van Ginkel	1060			Fred Fisser	280
Ben Duin	1050	36		Riet Kelders	280
Piet van de Laar	1030	37		Pieter Liebrechts	280
Ad van Asten	1030			Frank Liebrechts	280
Anne Radder	925	39		Toos Snoeijen-Verbeek	280
Jeannette v Boerdonk	850	40	6	Arie Timmermans	280
Wim Brooymans	840	41		Marie Verschuren	280
Wim v/d Wittenboer	840			Rien vd Rijt	275 89
Jack Hendriks	760	43		Anton Asveld	250 90
Wim Peters	750	44		Marco Timmermans	250
Ton van Dijk	745	45		Inge van Egmond	250 23
Ron Timmermans	725	46		Chris Sluijter overleden	250
Paul Koks	720	47		Kees Mol	250
				Hein Dirks	250

PROGRAMMA OLAT CLUBKAMPIOENSCHAP 2002/2003

Tochten die meetellen voor het Clubkampioenschap OLAT 2003

17 november	prestatietocht/wedstrijd RWV	10 km	eenmalige klassering met beste resultaat.
01 december	prestatietocht/wedstrijd RWV	10 km	id.

Als u lid bent van wsv OLAT en met succes hebt deelgenomen aan bovenstaande tochten, dan moet (mag) u zich melden voor ons clubkampioenschap. Telefoon 0499-473767 of e-mail: a.h.van.asten@hccnet.nl
De stand van ons clubkampioenschap wordt wekelijks op woensdag bijgewerkt en is te vinden op de OLAT-website.

WANDELTRAININGSWEEKEND 2003

In 2003 zal wandelsportvereniging O.L.A.T. voor de twaalfde maal haar trainingsweekend organiseren. Opnieuw is gekozen voor de kampeerboerderij in de prachtige omgeving van Wintelre.

Deze trainingen zijn geschikt voor iedere wandelaar; van jong tot oud en van recreatie- tot snelwandelaar. Veel aandacht wordt er besteed aan het verbeteren van techniek en houding tijdens het wandelen. Naast de gezamenlijke onderdelen, waarbij met name 'warming-up' en 'coördinatie' centraal staan, wordt er iedere dag in (minimaal) drie verschillende groepen gewerkt. Iedere groep (jeugd, recreatief wandelen en prestatie-/snelwandelen) staat onder leiding van een eigen trainer, zodat er voldoende aandacht is voor elke afzonderlijke deelnemer.

Inschrijving is vanaf heden open. Het aantal inschrijvingen is aan een maximum gebonden, dus schrijf op tijd in. Deelname is mogelijk voor het hele weekend, maar ook voor een gedeelte daarvan. Aangemelde deelnemers ontvangen vooraf een programma en een routebeschrijving

DATUM: Vrijdag 10 t/m zondag 12 januari 2003
Aankomst op vrijdag vanaf 17.00 uur; vertrek op zondag ca 16.00 uur.

LOCATIE: 't Caves, Veneind 5, 5513 NE WINTELRE, telefoon: 040 – 205 18 05.

KOSTEN: Personen vanaf 18 jaar: € 42,50
Personen tot 18 jaar : € 22,50
OLAT-leden genieten €2,50 korting.
Prijzen voor een losse dag zijn op aanvraag beschikbaar.

INSCHRIJVING: Inschrijving kan geschieden door bijgaande antwoordstrook uiterlijk op **15-12-2002** in te zenden aan **Henk Plasman, Weegbree 81, 5684 JC Best.**

Inschrijving kan ook digitaal geschieden via: hplasman02@freeler.nl

Daarnaast dient (minimaal 2/3 van) het inschrijfgeld als reservering te worden overgemaakt op giro 17.75.156 (of bankrekening 13.82.11.736) van de penningmeester van OLAT, onder vermelding van "Trainingsweekend OLAT"

INLICHTINGEN: Henk Plasman telefoon: 0499 – 39 03 24
Email: hplasman02@freeler.nl

Inschrijfformulier voor deelname aan trainingsweekend OLAT 10 t/m 12 januari 2003

Naam : Voornaam:

Adres :

Postcode : Woonplaats:

Telefoon : - e-mail :

Indien met meerdere personen:

Naam: Geb.dat.: ...-...-... Geslacht: M/V* OLAT-lid: J/N* Bedrag: €.....

Naam: Geb.dat.: ...-...-... Geslacht: M/V* OLAT-lid: J/N* Bedrag: €.....

Naam: Geb.dat.: ...-...-... Geslacht: M/V* OLAT-lid: J/N* Bedrag: €.....

De aanbetaling ad €..... is overgemaakt op de giro/bankrekening* van OLAT.

* doorhalen wat niet van toepassing is.

Als u dit formulier liever niet uit het boekje knipt, maak dan een afdruk, of gebruik de gegevens zoals hierboven staan.

AMSTERDAM - TILBURG, 5 - 6 OKTOBER

Door: Klaas Bakker

Al jarenlang wordt er vanuit dezelfde startlocatie in Amsterdam Z.O. begonnen aan deze lange afstand-wandeltocht, georganiseerd door w.s.v. Hart van Brabant. 'De Skeeve Skaes', het houten restaurant, opgebouwd uit oude schoollokalen, aan de rand van de eerste kunstijsbaan van Nederland. Bijna 41 jaar geleden werd het gebouwd en was toen een ware bezienswaardigheid. Nu, na al die jaren, is er niet veel

aan veranderd, en nog steeds is het een van de drukst bezochte kunstijsbanen van Nederland. Juist in dit weekeinde werd het weer geopend voor het nieuwe seizoen, een week eerder dan in voorgaande jaren gebruikelijk was. Op deze zaterdag, met veel regen en wind, lijkt het echter geen gelukkige keuze want er zijn maar weinig schaatsliefhebbers op de baan.

Datzelfde geldt eigenlijk ook voor deze lange weekendwandeling, want hiervoor zijn ook niet zoveel deelnemers naar Amsterdam gekomen. Slechts 56 liefhebbers hebben aan het eind van het seizoen nog genoeg energie over om aan deze tocht te beginnen. Onder hen een mooi aantal OLAT-leden. Ook zijn er nog enkele nieuwe gezichten onder de deelnemers. De eerste 34 km tot Kockengen zijn nat, maar we hebben wel de wind in de rug. We zijn 's middags om 15.00 uur gestart en als we hier bij de rustpost aankomen is het 20.15 uur. We pauzeren in het verenigingsgebouw van Irene, waar ze voor ons altijd echte soep maken, deze keer is het champignonsoep, waar iedereen graag twee consumptiebonnen voor over heeft. Rond 21.00 uur vertrekken we weer, het is ondertussen droog geworden, helaas krijgen we in de loop van de nacht nog enkele buitjes te verwerken, maar daar kunnen we wel tegen. Onderweg naar Nieuwegein passeren we enkele verzorgingsposten die voor de nodige aanvulling van onze energievoorraad zorgen.

In Nieuwegein, op 58 km, is de binnenrust bij voetbalvereniging Geinoord. Dit is een vaste aanlegplaats op onze wandeltocht naar Tilburg. Hier voegen zich nog 6 wandelaars bij ons. Om vanuit Amsterdam mee te lopen vinden ze nog net iets te ver, maar van hieruit is het altijd nog 67 km naar Tilburg. (noot redactie: onder deze 6 personen was ons wandellid Henny van de Haring, die dit jaar ook al twee Kennedymarsen op haar naam schreef.)

Vanuit Nieuwegein gaan we de oude Lekbrug over en dan rechtsaf, onder de nieuwe brug door, de dijk op richting Lexmond.

Het is donker en we wandelen in kleine groepjes, soms met z'n tweeën of alleen net zoals het uitkomt. Het wolkendek breekt open en we zien de sterren, maar net voor we Lexmond bereiken krijgen we nog een korte, felle plensbui over ons heen. Het dorp lijkt uitgestorven, maar is waarschijnlijk ingeslapen, omdat het inmiddels kwart voor drie in de nacht is. We wandelen midden over de straat en komen zo bij de zoveelste wagenrust. Soms valt er nog wat motregen, maar echte regenbuien blijven uit.

Als ik de rustpost in Gorinchem bereik is het 5.30 uur. Hier heb ik voldoende tijd om van schoenen te wisselen. Mijn leren Karhu's zijn doornat van de regen en die hebben veel tijd nodig om te drogen. Ik vet m'n voeten nog eens extra in met uierzalf en trek dezelfde 'natte' sokken weer aan en een paar sportschoenen die vlugger drogen als ze nat worden. Nee, droge sokken

trek ik onderweg nooit aan, ik heb het idee dat die juist gaan schuren op de natte, verschrompelde, weke, oude voeten. Ik zeg altijd: vet ze in, wring desnoods de sokken uit, en wandelen maar.

Om 6.10 uur stappen we weer naar buiten en gaan op weg naar Dussen. Ik wandel onder anderen met Sjef Koolen. Hij vertelt mij dat hij tijdens de afgelopen zomer weer flink aan de wandel is geweest, en de smaak van het pelgrimeren te pakken heeft. Het begint langzaam licht te worden en dan is er nog één verzorgingspost voordat we de dijk naar Dussen bereiken. Deze dijk is lang en je ziet asfalt, gras en daar beneden de sloot. Heel veel later wordt dat asfalt een trottoir met lantaarnpalen, verkeersborden, huizen en zijn we in de bebouwde kom van Dussen en weer een tijdje later komen we de rustplaats binnen. We hebben er ruim 100 km opzitten en er zijn nog 25 km te gaan. Op deze rustplaats wordt nieuwe kracht opgedaan in de vorm van uitsmijters, tosti's, appelgebak en koffie. Dan gaat het weer verder naar het Pont over de Bergse Maas. Voordat we deze pont bereiken, kregen we altijd een opwarmertje in de vorm van een suikerklontje gedrenkt in Vieux, maar deze keer moeten we zonder hartversterking naar de overkant. Op de eerstvolgende verzorgingspost krijgen we echter toch nog ons opkikkertje.

In Loon op Zand is de laatste korte caférust en vandaar is het nog 6 km naar het eindpunt. Als we de finish bereiken krijgen we een bosje gladiolen en een flesje Extran.

Hier, in het zwembad, kunnen we douchen en daar merk ik dat m'n navel gevoelig en iets rood is geworden door de natte kleren, vanwege de regen en transpiratie. Bij mij was dat ongeveer de enige plek die niet ingevet was, alle andere mogelijke schuurplekken, zoals de billen, liezen, tepels en oksels had ik voor de start onderhanden genomen met 'Bogena' uierzalf, daar had ik dus geen omkijken meer naar. Iedere morgen vet ik m'n voeten in met deze zalf, en dat doe ik dan nog eens extra voordat ik aan een lange wandeling begin.

Na het douchen laat ik nog een stempel in m'n wandelboekje zetten, neem een drankje en ga met de bus naar het NS-station. Deze busrit leek wel een toeristentrip waarbij je alle bezienswaardigheden van Tilburg te zien krijgt, het kan natuurlijk ook zijn dat de chauffeur de weg niet wist naar het station want hij deed er zowat 25 minuten over. Maar eind goed, al goed, ik ben thuisgekomen!

SECTIE LANGE AFSTAND VAN DE KNBLO

De Sectie Lange Afstand van de KNBLO heeft de volgende Lange Afstand onderscheidingen toegekend, waarmee wij deze personen van harte feliciteren.

Kennedy Walker

W.v.d. Ligt

Dick Snaterse

Rino Hamelink

De Rips

Schoonhoven

Etten Leur

Elizabeth Megabi

M. Hooijmaaijers

J. Doornbos

Rotterdam

Dongen

Vorden

Jaap Haalboom	Ede	Hans van der Spoel	Nieuwpoort
Marguerite Rose	Steenwijk	MASTER Kennedy Walker	
Frans Hendriks	Nijmegen	W.v.d. Ligt	De Rips
Cor de Boer	Wijk aan Zee	Dirk Vooijs	Katwijk a/den Rijn
Victor Beerens	Landgraaf	Michel van Krimpen, OLAT	Maarssen
Christine Okkersen	Schimmert	Heni Sanders, RWV	Voorburg
SUPER Kennedy Walker		25x Kennedy Walk Award	
W.v.d. Ligt	De Rips	4. Marcel Dekker, LAT, RWV	Uithoorn
Rino Hamelink	Etten Leur	5. Ernst Westerhoff, Waalwijk'82	Drunen
Inno Rietberg	Lichtenvoorde	40x Kennedy Walk Award	
Ida Gerrits, RWV	Den Haag	2. Marcel Dekker	Uithoorn
Dick Snaterse† , postuum	Schoonhoven	50x Kennedy Walk Award	
Nicole Nacken, St. Willibrod	Helmond	2. Marcel Dekker	Uithoorn
Wim van Berkel	Zevenhuizen		

Long Distance Walker

053 Aart van Dijk, RWV Vlaardingen,

054 Erwin Smilde, RWV Gouda,

Super Long Distance Walker:

033 Frans Leijters, RWV, Delft

034 Wil Stijnen, Beek,

Master Long Distance Walkers:

025 Gerrit Bonants, Natuurvrienden, Maashees

25x Long Distance Walks

002 Marcel Dekker, RWV

003 Frans Devoght, RWV

004 Berrie van Heeswijk,

005 Ernst Westerhoff, Waalwijk

006 Gerrit van Haandel, RWV

007 Jos van Gorp, RWV

Uithoorn

Turnhout

Tilburg

Drunen

Zeeland

Kasterlee

OP GROTE VOET- OP HET GOEDE BEEN GEZET

Door: Margriet

~ Krijgt u ons clubblad ook altijd in zo'n doorzichtig plastic jasje? Bewaar het voor de eerstkomende wandeltocht. Mocht het regenen, dan blijft de tekst leesbaar.

~ De ANWB houdt zich ook bezig met wandelvragen. www.anwb.nl/wandelen.

Wil je meepraten in het forum, houdt dan even je lidnummer bij de hand. **Zie verder: Hot News**

~ Antwoord op de 'sandalenvraag' van vorige maand:

Mijn interesse in deze open schoen werd voor de eerste keer gewekt bij de Haervejen (Sleeswijk-Viborg, 300 km), editie 2001. We hadden toen veel slecht weer, een paar keer buien van 1 à 3 uur. Ik zag meerdere wandelaars (10-15) op sandalen lopen. Het blijkt dat als je met sandalen loopt, je sokken na een langdurige bui eerder droog zijn, vaak al na 2 uur.

Het zijn geen schoenen voor in de heuvels/bergen en op oneffen paden, dan geven ze toch te weinig stevigheid. Dus wel ideaal voor de vierdaagse van Nijmegen.

In de regionale krant las ik van een wandelaar, die halverwege de Kennedymars van Bergeijk zijn dichte schoenen heeft ingewisseld voor sandalen, dat vond hij wel lekker, omdat de voeten na 40 kilometer nogal branderig waren. En Margriet had het verhaal over een pelgrim, die vanaf Zwitserland vertrok, na 1600 km problemen kreeg en de laatste 500 km op sandalen heeft gelopen naar Santiago de Compostella, maar dat kan natuurlijk ook in de geest zijn van de monniken uit de Middeleeuwen, die ook dit schoeisel droegen.

~ Door een nieuwe Engelse wet kunnen wandelaars voortaan op het landgoed Ashcombe House rondlopen en picknicken. De eigenaars, de zangeres Madonna en haar man zijn hier niet gelukkig mee, ze zijn zelfs "een beetje boos". Op deze manier kunnen ze hun kinderen (2 en 5 jaar) geen 'traditionele Engelse jeugd' geven.

Ook de hobby's van Madonna (kleiduiven schieten en jagen) worden dan waarschijnlijk onmogelijk

~ Voor een antwoord op de vraag over doorschuren verwijs ik naar het verhaal Amsterdam-Tilburg van Klaas Bakker.

~ Voor degenen die het nog niet wisten: de onlangs overleden Prins Claus liep ook een keer de 4-daagse van Nijmegen mee, "om het Nederlandse volk beter te leren kennen".

~**Hot News** (onderstaand een bericht van Geert Bakker)

VIA MOSANA LEGT EINDELIJK PELGRIMSPAD NAAR SANTIAGO OPEN!!!

Zojuist ontvingen wij van onze Waalse pelgrimsvrienden de topo-guide van de VIA MOSANA naar Namen, de Route Saint-Jacques die begint waar het Nederlandse Pelgrimspad eindigt, bij de sticker met de Jacobsschelp op de brug bij het station in Visé.

Hiermee hebben Les Amis de Saint-Jacques de Compostelle en l'Association des Amis de Saint Jacques de Compostelle A.S.B.L. te Namur (Namen) de verbinding gemaakt, waar we al sinds de opening van het Pelgrimspad in 1984 op zaten te wachten. Hulde! Dank! Groeten!

De Via Mosana verbindt onder meer Visé met Liège (Luik), Esneux, Saint-Séverin en Huy (Hoei). **Onze ANWB-Pelgrimspad-contactvrouw Margriet Fischer** (zie 1e bronvermelding hieronder) liep ook via Hoei op weg naar Vézelay. De Via Mosana gaat van Huy verder naar Andenne en Namur (Namen).

Namen is inmiddels via de GR654 La Voie de Vézelay met de (m.i.) mooiste kerk ter wereld verbonden. Vanaf Vézelay voert de gezellige GR65 naar Spanje en daar heeft u genoeg aan de ANWB-gids van de Camino de Santiago (zie hieronder) die u via internet kunt bestellen.

Wij van het Pelgrimspad zijn buitengewoon blij met deze missing link en feliciteren onze Waalse wandelvrinden nogmaals hartelijk met dit langverwachte resultaat. De topo-guide ziet er ook prachtig uit! Wie wil hem voor ons vooraf en/of na terugkeer bespreken?

Wij ontvingen de topo-guide van de heer Jacques DEGEHET, *Secrétaire Général*, door bemiddeling van collega de heer Patrick Dekeyser van dit Waalse Pelgrimsgenootschap.

Zie: <http://www.ping.be/seminaire.gracia/pecten.shtml>

Geert Bakker, ANWB-contactman, Pelgrimspad LAW 7-II

Zie bij afwezigheid in ons wandelforum

op www.anwb.nl / forum / wandelen:

UITBREIDING VRAAGBAAK:

CONTACTVROUW PELGRIMSPADEN NAAR SANTIAGO

Geplaatst op: 4 september 2002 om 14:59

Zie: nieuwe route in het verlengde van het pelgrimspad

Geplaatst door Margriet Fischer op: 27 september 2002 om 14:14

Zie: Mijn favoriete sites

Geplaatst op: 22 mei 2002 om 18:10

zie <http://www.ffrp.asso.fr>

Een van de belangrijkste nieuwe mogelijkheden vanuit Nederland is

Zie: OVERZICHT PELGRIMSRoutes VORDERT

Geplaatst op: 14 juni 2002 om 17:14

Zie: www.anwb.nl / vakantie & vrije tijd / wandelen:

"Routenieuws voor Santiago-gangers"

Zie tientallen berichten met pelgrimsinformatie

in ons wandelforum op www.anwb.nl / forum 'wandelen'

Zie: OPROEP: ROUTE(S) IN VERLENGDE PELGRIMSPAD

Geplaatst op: 12 juli 2002 om 15:21

Zie: ANWB-wandelgids over de Camino de Santiago

La Voie de Vézelay (Namur-Vézelay-Nevers): GR654 (€17,50).

Zie <http://www.ffrp.asso.fr> en tik 654 in het kleine keuzevenstertje voor de:

Sentier de Saint-Jaques-de Compostelle GR 654

Een nieuwe gids voor de aanlooproute naar Santiago de

Compostella. De route (819 km) begint in Namen en loopt via Reims

naar Vézelay en eindigt in Nevers. Een franstalige praktische

wandelgids met kaartmateriaal. Uitgever FFRP: Sentier de Saint-

Jacques-de-Compostelle, La Voie de Vézelay, Namur / Reims /

Châlons-en-Champagne / Auxerre / Vézelay / la Charité-sur-Loire /

Nevers

Wie wil deze route voor ons bespreken?

te bestellen via www.anwb.nl webwinkel

Geplaatst op: 13 juni 2002 om 15:10

Zie: ZOEK PELGRIMSPAD BIJ WANDELNIEUWS & WANDELFORUM

Geplaatst op: 22 augustus 2002 om 17:40

Zie in ons wandelforum op www.anwb.nl / forum / wandelen:

ZOEK PELGRIMSPAD BIJ WANDELNIEUWS &

WANDELFORUM

Geplaatst op: 22 augustus 2002 om 17:40

Met Constant-OP STAP

Herfstwandeltocht Euraudax Gelderland

Op woensdag 2 oktober 2002 organiseerde Comité Euraudax Gelderland een herfstwandeltocht vanuit sporthal West te Veenendaal, de start was om 11.00 uur. Na de start een klein stukje nieuwbouwwijk. Na passage van de spoorwegovergang ging het de bossen in. We trokken vervolgens door een natuurgebied en moesten daarbij enige zandvlaktes oversteken. Toen we dit achter de rug hadden stond ergens in een bos de verzorging met soep op ons te wachten.

Na de verzorging trokken we door de Amerongse Berg. Dat is een uitgestrekt bosgebied op de Utrechtse Heuvelrug. Dan naderden we Amerongen, met uitzicht op de hoge toren van de Nederlandse Hervormde Kerk Sint-Andries. Deze kerk, met een grotendeels

laatgotisch schip uit de 15e eeuw, ligt aan De Hof, een schilderachtig plein, dat omringd wordt door lindebomen. In het zicht van de kerk staat ook het Dorpshuis waar we even rust namen. Na de rust vertrokken we weer naar de bossen en gingen via het Amerongse Bos, en later de Amerongse Berg, waarin veel klimmetjes waren opgenomen, naar Prattenburg. Hier stond wederom een verzorgingspost met yoghurt drank en chocoladekoek. Na de verzorging langs weilanden terug naar de bebouwde kom van Veenendaal en de finish. Het was een mooie wandeltocht met veel afwisseling en wat pittige stukken. Het was zonnig weer. Er gingen van start 58 wandelaars.

Winterserietocht WS'78 te Baarn

Op zaterdag 5 oktober 2002 organiseerde WS'78 hun wandeltocht vanuit het verenigingsgebouw Brandpunt te Baarn, de start was om 9.00 uur. Al gauw wandelden

we langs de spoorlijn en over slingerende paden tot we bij de Amsterdamsestraatweg ter hoogte van de Emmabrug kwamen. Na het oversteken van die weg

gingen we het Roosterbos in en even later door het Paardenbos. Deze bossen liggen achter Paleis Soestdijk. Het Paardenbos wordt ook wel eens kamelenbos genoemd vanwege de vele bulten die daar voorkomen. Daarna liepen we richting Lage Vuursche. De route ging hier door het als begrazingsgebied ingerichte landbouwperceel De Stulp. In dit circa 100 hectare groot open natuurterrein, met heide en stuifzand, bevindt zich het niet vrij toegankelijke Pluismeer. Ten zuidoosten van de Lage Vuursche, iets achter het landgoed Pijnenburg, waar we met veel bulten te maken kregen, ligt het Nonnenland. Dit bos- en weidegebied van Staatsbosbeheer dankt z'n naam aan een vrouwenklooster, waartoe dit gebied rond 1600 behoorde.

Inmiddels naderden we de soeppost in Den Dolder aan de Soestdijkerweg. Na de verzorging gingen we verder door een caravanpark. Ook was het Arntzbos, van de Stichting Utrechts Landschap met passage van Willem Arntzhoeve, in de route opgenomen.

Daarna doken de Lange en Korte Duinen op, met diverse klimmetjes en dalingen over zandvlakten. In restaurant Korte Duinen aan de Birkstraat te Soest was de grote rust.

Na deze pauzegelegenheid gingen we de bossen in en zandvlakten op, waar veel vliegdennen staan, om

vervolgens de route over heidevelden via het Monnikenbos en Pinetum richting Amersfoort te vervolgen. Daarna liepen we over een oud polderpad, de Melksteeg geheten, naar de Eem. Via het jaagpad volgden we deze rivier.

Dit gebied geldt als een belangrijke overwinteringsplek voor onder meer de kleine zwaan. Het jaagpad werd eeuwen geleden gebruikt om schepen over de Eem te 'jagen' (trekken). Te voet of te paard liep de scheepsjager met het jaagtouw over de rug. Vanaf de dijk konden we van prachtige vergezichten genieten. We mochten dwars door de weilanden, over akkers en over veel particulier terrein, waar in het verleden, nog nooit één wandelaar zijn schreden heeft mogen zetten. Intussen passeerden we twee verzorgingen (koffie/theepost zowel als een fruitpost), beiden in Soest. Na het verlaten van de weilanden naderden we De Naald, aan de Stadhouderslaan, waar we overstaken. Dan verder door het Baarnse Bos, via paden en langs vijvers.

Uiteindelijk kwamen we bij de spoorlijn en liepen o.a. langs het station. Hierna duurde het niet lang meer voor we bij de finish kwamen. Het was een mooie, maar pittige wandeling, waaraan 329 wandelaars deelnamen.

WANDELJUBILEUM IN DE ZOMER VAN 2002, 1

door: Peter van de Ven

HAERVEJVANDRUNG deel 2slot

Vrijdag 12 juli, de zesde dag: We startten weer achter de vlaggen en de tamboerijnenmeisjes. Maar voor deze mensen uit reed elke dag ook nog een drietonner met op de achterkant de tekst: 'Go' tur! Vi ses i Thorning!' Ik neem aan dat ik dit niet hoeft te vertalen.

Vandaag nog een lange afstand: 48 kilometer. Qua natuur gingen we door waar we gisteren gebleven

waren: veel bos (dennenbomen), uitgestrekte grasvelden met diverse planten, zoals margrietten, pioenrozen en lupines.

Omdat het pad zo nu en dan erg smal was, ontstond er na een half uur een opstopping, maar dat is in deze omgeving niet zo erg. Na acht kilometer aan de linkerkant van de weg een heel groot meer. Waarschijnlijk met een goede visstand, want er lagen een aantal bootjes langs de kant. Dokter Henrik had hier weer een mooi plaatsje uitgekozen, om ons van zijn muziek te laten genieten.

Na ruim elf kilometer was de eerste rust in het gehucht Vrads op een parkeerplaats. Tegenover die parkeerplaats lag de Vrads Kormandshandel, echt zo'n ouderwets kruidenierszaakje. Hier genoot ik met Ann, Dirk, Edel en nog iemand van het Gulle-team van een bruin biertje, lekker onder een parasol. De lucht was nog steeds strakblauw, alhoewel het in de loop van de dag weer bewolkter zou worden.

Het tweede stuk gingen we over de heide, met weer een aantal smalle paadjes. Hier was ook een beetje reliëf, maar ook vandaag was dit in vergelijking met de Ronde van Zuid-Limburg en de Heuvellandtochten te verwaarlozen.

Na rust 2 (20 km) liepen we overwegend door bossen, alleen waren de bospaadjes en karrensporen nu ingewisseld voor een tweebaans verkeersweg. We

liepen ook nog langs een forellenkwekerij. Vroeger passeerden we nog ergens een winkeltje, waar je een forelletje kon verschalken, maar dit lag nu buiten de route.

In het dorp Funda, net na de kruising, lag vroeger een gezellig kruidenierswinkeltje, net zoals in Vrads, maar waarschijnlijk had de uitbater de strijd tegen de supermarkt verloren. Vlakbij een jubileum van twee wandelaars, tiende en twintigste keer

Haervejen. Dit ook overgeslagen, je moet met dit soort feestjes niet overdrijven. Want twee kilometer voorbij rust 3 (30 km) werden we voor een hapje en een drankje uitgenodigd door Benny Krogh. Benny was de eigenaar van de Sondermarkens Malerforretning in Viborg, een verfgroothandel en waarschijnlijk de man, die indertijd de reizen voor de Deense wandelaars naar Romanshorn organiseerde. Ik heb daar vaak reclame voor een Deens schilderbedrijf gezien. Iedereen die al een aantal Haervejens op zijn naam had staan, kon bij hem 'binnenvallen'.

Ondanks het feit dat ik een instrument bij me had tegen de regen, schulde ik tien minuten later voor een bui. Een verstandige beslissing, want Koning Pluvius heerste maar kort.

In het dorpje Krogelund werd in de supermarkt door een paar Denen voor Timmy, een Belgische wandelaar

van 17 jaar een cadeautje gekocht, een Vikinghoed. Dat had hij wel verdiend, want hij liep beter dan zijn vader, die toch veel meer wandelervaring had.

Zaterdag 13 juli, de laatste dag: Slapen, dat kan ik goed (Frans Staal weet daar alles van!), maar voor een twintigtal mensen was dit een onrustige nacht, omdat een aantal feestvierders vond dat de party in de slaapruijnte voortgezet moest worden.

De volgende dag bij het vertrek voor de laatste keer een ochtendtoespraak door Leif Madsen. Gelukkig duurden dit soort voordrachten nooit langer dan twee minuten. Ze werden dan wel in het Duits en het Engels herhaald door Else Marie Braun, die ook redactrice was van het dagelijks verschijnende informatiebladje 'Haervejtidente'.

Deze laatste dag kon er 21 kilometer behoorlijk doorgelopen worden tot de Sondre Skole bereikt werd, en dan was het nog ruim 3 kilometer 'slenteren' naar het stadhuis van Viborg. Tot de eerste rust was het 8

Het eindpunt van de Haervejen, Viborg, komt naderbij. Ik had ergens een bordje 'nog 50 kilometer' gezien, en nu waren het er nog maar 37.

Rust 4 (39 km) was in de tuin van een landhuis, met exotische planten en beelden. Helaas begon het hier te regenen, en er was geen schuilgelegenheid. Ja, er was wel een toilet van zes bij zes meter, maar daar kun je toch moeilijk twintig minuten blijven zitten!

Het laatste stuk bestond uit twee gedeeltes: een weg van drie kilometer door het bos, en zes kilometer door een

open vlakte, waarbij de weg telkens omhoog en omlaag ging. Zo'n effect van: als we op de volgende top zitten, zien we het eindpunt, Thorning wel liggen, en dan moet je nog drie keer dalen en klimmen. Vijf minuten voor negen (= net op tijd) me afgemeld.

Toch nog even gedoucht. Het water was lauwwarm, een van de weinige keren dat de douches niet in orde waren. Na het eten die avond in de sporthal kon ik zo blijven zitten en me storten op het blarenbal. Ik was maar 'overgelopen' naar de Belgen, want de meeste Nederlanders lagen al op bed of waren hiervoor niet te porren. Nog drie keer de dansvloer opgeweest. Ik ben eigenlijk geen danstype, maar voor het volkslied van Denemarken en de Haervejen maak je toch een uitzondering. En als zo'n Deense schone, die die nacht 40 jaar getrouwd blijkt te zijn, je vraagt, weiger je toch niet? Na tweeën mijn slaapmatje opgezocht.

P.S. Wim Brooijmans was ook 'overgelopen'!

kilometer lopen, waarvan de helft door een bos (onverhard). Hier heb ik nog afscheid genomen van de dokter. Hij was al twintig jaar stand-by, voor gevallen waarbij de kennis van de Sanitaet te kort schoot, of wanneer er zich levensbedreigende situaties zouden voordoen. De organisatie zal er nog een hele kluit aan hebben, om een opvolger te vinden. Deze man nam voor de Haervejen twee weken vakantie op, zijn meeste collega's zullen dat er niet voor over hebben!

Deze eerste rust was tevens de enige rust van die dag, dus voor de laatste keer de kans om een of twee mokken soep met brood te nemen. Dit was bij de inschrijving inbegrepen. Nu nog twaalf kilometer naar de Sondre Skole. We passeerden het dorp Dollerup. Via een bosweg kwamen we op een grote weg, en hierna zouden we op verharde ondergrond blijven lopen. Na

een kilometer lag rechts een groot meer, en links de Dollerup Bakker. Dit zijn heuvels, die zich in de derde ijstijd gevormd hebben.

Ergens langs die weg stond nog een Nederlandse Natres-militair, die de Haervejen voor de twintigste en Nijmegen voor de dertigste keer liep. Dus een lafaarddrankje en hapjes. Een hapje, dat je niet kunt laten staan is het visje bij Neils Bugge's Kro, vooral als je op het terras in de zon zit, met uitzicht op het meer. Bij de Sondre Skole kreeg je dus het object, waar je het allemaal voor deed: de ketting met de runenstenen, mythologische tekens en de helm. Naarmate je meer gelopen had, zaten er meer schakels tussen. Je kon er je bagage in de bussen leggen, die de deelnemers naar diverse bestemmingen in Denemarken en Duitsland zouden brengen. Douchen was ook mogelijk, maar dat stelden we uit tot 's-avonds in het hotel in Sleeswijk. Om half een de feestelijke intocht in Viborg. Drie kilometer duurde drie kwartier, en toen stonden we voor het bordes van het stadhuis van Viborg. Hier werd aan de eerstelingen en de jubilarissen de ketting door de burgemeester uitgereikt. Daarna nog een gratis

Zondag 15 juli: de terugreis per trein. Wij namen de trein van half negen, en hoopten om plm. 4 uur in Utrecht te zijn. Wil Weber, de vriendin van Dirk, had gelijk: we hadden beter om half elf kunnen gaan, maar op deze manier hadden we in Rheine nog een mooie etenspauze van twee uur. In Nederland begonnen uiteraard de vertragingen, erg vervelend, want je wilt die dag nog de nodige voorbereidingen treffen voor de Vierdaagse van Nijmegen. Maar er is een 'troostprijs': je kunt een declaratieformulier naar Utrecht sturen!

NB 1 Helaas heb ik een van de namen in het eerste deel niet goed gespeld. Dirk Maassen van den Broek moet zijn: Dirk Maassen van den BRINK.

NB 2 Diezelfde Dirk wist mij de naam van de orkaan te vertellen, die in het zuidelijke gedeelte van Denemarken zoveel schade heeft aangericht. Zij heeft de onheilspellende naam AYATOLLAH meegekregen.
w.g. PETER

O.L.A.T. LICHTSTADAVONDWANDELING

AD VAN ASTEN

Dit is wel een vreemde titel voor de wandeltocht die ermee wordt bedoeld. Het is zaterdagavond 5 oktober. In Zaal 'Ramona' te Eindhoven zijn redelijk wat wandelaars bijeen en wachten op de routebeschrijving die hen vanaf 19.00 uur langs de Lichtjesroute zal leiden. In de zaal duidt niets op 'de bevrijding' die we zo dadelijk gaan herdenken. De routebeschrijving is simpel, en geeft ook nergens een aanknopingspunt. Na amper 1000 meter de eerste ornamenten: het zijn verlichte zwaantjes, leuk. Dan iemand die opmerkt: 'kijk daar, circus.' Inderdaad op het oude ceramiekcomplex staan verlichte olifanten op een krukje. Vernieling van ornamenten deed de lichtjescommissie in het Drents Dorp vorig jaar besluiten om het Gelderlandplein voor minstens twee jaar uit de route te halen, hiervoor in de plaats is voor deze opstelling gekozen. Is het verwonderlijk als je twee dagen later in de krant leest, dat ouders die met hun kroost dezelfde route fietsten, verbaasd opkijken als ze horen dat de Lichtjesroute een jaarlijks

consumptie van de sponsor en toen werd er afscheid genomen.

In de bus, die ons in drie uur tijd naar Sleeswijk bracht, werd overwegend geslapen. Je wordt toch wel een beetje moe van 300 kilometer!

In ons hotel nog balende Belgen, want zij hadden hun autosleutels in een camper laten liggen, die al was doorgereden naar Nijmegen. Och, misschien kunnen zij er over een paar jaar over lachen. Ondergetekende baalde overigens, samen met Constant Dedel en een paar Westlanders zeven jaar geleden ook als een stekker, omdat wij de bus in Viborg zonder ons weg zagen rijden. Achteraf denk je dan toch nog met genoeg terug aan de 'wereldreis' van acht uur, die we met de trein gemaakt hebben en - hé, ik ben positief over - Nederlandse wandelvrienden, die in Sleeswijk op onze bagage pasten!

terugkerende herdenking is van de bevrijding van Eindhoven, nu 58 jaar geleden.

Hier en daar probeer ik zo'n lichtornament op de foto te krijgen, maar eigenlijk weet ik al vooraf dat het niets uithaalt. Als je alleen wandelt komen de herinneringen aan de bevrijding vanzelf, daar is ook geen foto voor nodig. Wat ik me van die 17^e september in '44 vooral herinner is dat vliegtuig dat met een grote rookwolk achter zich aan op ons huis afkomt. Gillend van schrik ben ik toen naar binnen gerend, het vliegtuig stortte een paar honderd meter verder neer. Onze bevrijders, die in dat vliegtuig zaten hebben de crash overleefd, de plaatsen waar hun eenheid zich later nog vaker heldhaftig gedroeg, kennen wij uit de geschiedenis. Met z'n allen hebben ze het in die periode voor elkaar gekregen dat wij de bevrijding van toen nu kunnen herdenken.

Onwillekeurig zie je dan ook weer in gedachte de eindeloze rij tanks en jeeps die zich hebben vast

gereden in de Kempische dorpswegen. Voor ons had dat toen iets vermakelijks, voor de helden die daar gedwongen stonden te wachten was het slechts een moment van rust. Een eindeloos rij auto's schuift langzaam aan mij voorbij, de inzittenden van die auto's zien leuke lampjes branden door de aangeslagen ramen, want het regent en er is eigenlijk na een halfuurtje al niet zoveel meer aan.

Wij wandelaars lopen op enkele stukken van het traject dat iets buiten de sfeerverlichting valt, eenvoudig omdat de ornamenten zijn gericht naar plaatsen waar ze het meest rendement bieden aan de automobilist.

Bij de vijver in Woensel komt echter iedereen aan zijn trekken, er staan een tombola en een organisatiekeet opgesteld, waarschijnlijk bedoeld voor deelnemers aan de Lichtjesroute die vallen onder de festiviteitenplanning. Het gaat aan mij voorbij omdat ik over het trottoir moet en deelnemers zijn toch.....

Plotseling is dan alles weer rustig, te rustig. Zelfs die rij auto's maakt meer vaart. Terwijl de regen gestaag neerdaalt, weet ik dat de route bij het WCW richting Vlokhoven draait. M'n papier is al kletsnat en de bril beslagen. In Vlokhoven zie ik vrolijke taferelen, saxofonisten en draaiende molenwieken.

In mijn herinnering komt dan het ornament dat ik vorig jaar wel op de foto kreeg. Airborne vliegtuigen en parachutes. Dat is bij het Airbornemonument, net over de Kennedylaan. Jammer, het monument ter herinnering aan de plek waar de landingstroepen vanuit Son Eindhoven binnentrokken ligt aan de andere zijde van de weg.

Ik ben ingehaald door twee wandelkennissen, meestal bezig aan het iets snellere werk, maar voor deze unieke kans in de wandelsport toch even naar hier gekomen. Samen doen we de Mercuriuslaan en op zeker moment is daar een nieuw element, alleen wat het voorstelt is me ontgaan. M'n twee kennissen willen toch iets sneller en we zien je nog wel! Dan moet ik toch weer even denken aan mensen die richting Compostela trekken op zoek naar zichzelf en de samenhang van het leven.

Ik haal een 4tal Belgen in, ze zijn van Overpelt: Het is wel leuk, maar jammer van dat weer hè!

Dan even pauzeren bij het koffiekraampje van Lenie, met haar twee secondanten en warempel, het wordt droog. De grootste helft zit erop, nog 10 km, eerst naar Stratum en dan door de stad weer terug naar Strijp. Op het 18 septemberplein - ter herinnering aan de dag dat Eindhoven werd bevrijd - moet ik weer even zoeken en voor ik de bril goed en wel gepoetst heb, loop ik al op de Geldropseweg. Voor het groepje Belgen uit Neerpelt is het jammer dat ze niet wat langer bij het OLAT-stalletje hebben gepauzeerd, want dan had ik ze kunnen vertellen dat ze voor de 15 km wat nummertjes hadden mogen overslaan.

Voor de verandering mag ik dit jaar helemaal naar de fontein wandelen en daarna de Floralaan op. Toch heb ik op dat moment een fragment gemist uit een oorlogsfilm die misschien weer even een flits van herinnering had kunnen zijn. Toch is het idee van die film misschien wel een juiste formule om mensen een houvast te geven op grond waarvan deze Lichtjesroute een jaarlijks terugkerende herdenking is. Er zijn nog zoveel plekken op de route te vinden waar fragmenten uit het verleden mensen weer op het juiste spoor zouden kunnen zetten!

Na de kriskras door de verste uithoeken van onze lichtstad, - het donkere rondje Elzent is eruit - kom ik langzamerhand terug in het centrum. Het centrale deel van de herdenking op 17 september vond plaats bij het monument en de brandende fakkel op het Stadhuisplein, nu is het daar verlaten. De vlam tovert schaduwen op het monument en alleen ik zie die op dat ene moment. Schaduwen van dit moment weerspiegelend op een herinnering aan het verleden. De Lichtjesroute eindigt een paar kilometer verderop, waar ik drie en een half uur geleden begon aan deze tocht van herinneringen. Ik tref onderweg naar het einddoel nog een tweetal Belgen, ze zijn helemaal het spoor bijster. Eigenlijk hadden ze maar tien kilometer willen wandelen, maar ze hebben de indruk dat het er 20 zijn geworden. Nee dat route- beschrijven en markeren doen ze bij ons beter. Wij zijn van wsv De Schouvariks uit Diepenbeek, bij Hasselt. Onze club is hier met een volle touringcar en we vertrekken om half elf. Die lichtjes dat is wel mooi, maar ik hoop dat ze op ons wachten en dat we nog een pintje kunnen pakken.

MARGRIET

ONZE WANDELLENDE REPORTER

KENNEMERDUINEN

Vanwege een wanprestatie van de NS kom ik pas om 11.30 uur aan op het vertrekpunt voor mijn wandeling. Op het station van Haarlem heb ik reeds mijn routebeschrijving opgehaald en nu moet ik in Santpoort-noord alleen nog even bij de manege achter het station langs om een toegangsbewijs voor de Kennemerduinen op te halen.

Dan kan ik van start, en al meteen loop ik door de bossen waar een heerlijke zoete geur hangt, een beetje herfstig,

hoewel de zon vandaag echt nazomers warm is. Ik volg een deel van het Duin-en Polderpad, een LAW die loopt van Sluis in Zeeuws-Vlaanderen naar het 680 km verderop gelegen Nieuweschans in Oost-Groningen. Deze Nederlandse kustroute is op zijn beurt weer een deel van een Europese route.

Zomaar opeens, na een klein heuveltje en een hek ligt er een zeer groen beekgebied aan weerszijden van het pad, en je gelooft je ogen niet, zo afwisselend is hier de natuur. Door grote verschillen in grondsoort is hier een rijke variatie aan gewassen te zien. De duinen waar ik door loop zijn eigendom van Natuurmonumenten (en dus ook een beetje van mij) die een aantal kuilen heeft gegraven om het zand weer te laten stuiven, waardoor nog meer plantensoorten zich kunnen gaan ontwikkelen.

Het zonnetje schijnt, het waait nauwelijks en ik ben niet de enige die zich door het mooie weer naar buiten heeft laten lokken. Veel bankjes worden bezet door wandelaars en fietsers, en we knipogen naar elkaar met zo'n blik van "heerlijk hè?"

Bij het bereiken van het laatste duin zijn aan mijn rechterhand de Hoogovens te zien, en dan ligt daar voor mij de zee. Het zand zingt onder mijn voeten, de schelpen knerpen. Steeds weer zie ik een mooie schelp liggen die de moeite van het bukken waard is, maar het zijn er teveel. Ook teveel om ze allemaal te kunnen ontwijken met mijn vermorzende voeten. Na een stuk over het strand te hebben gelopen, kom ik voor de keus: verder over het strand naar Zandvoort of verder door de duinen naar Overveen. Ik kies voor de duinen, want het is hier bij vloed een lastig strand om te lopen en ik heb gisteren ook al een stuk langs het strand gelopen.

Na nog even vol verwondering naar een ballenraper te hebben gekeken (een soort grote pollepel voor stramme baasjes van onvermoeibare ballen-apporteur-hondjes) klim ik

door het losse zand weer over de duinen, waar zich al snel een stiltegebied aandient. Echt stil wil het hier echter niet worden; daarvoor komen er teveel vliegtuigen overgevlogen die voor een constant gebrom zorgen. Na een paar korte klimmen en wat trapjes is er het uitzichtpunt Hazenberg met van alles wat: bossen, duinvaleien, heide en een duinmeer met eenden, meerkoeten en een libellepaar dat een tandemvlucht uitvoert. Hierna volgen nog wat afgravingen, verstuiwingen, en een tweede uitkijkpost.

De meeste bramen zijn nu wel verdwenen, maar als je geluk hebt, kun je hier en daar nog een dieppaars exemplaar ontdekken. Langs het pad staat een gedenkteken met de tekst "92 vermoorde verzetsmensen lagen hier begraven". Een zin die met eenvoudige woorden een wereld van verdriet opent. In deze duinen zijn in de oorlog 40-45 veel mensen gefusilleerd en begraven. Er staan nog meer van deze gedenktekens.

De bossen worden steeds dichter, het ruist en ritselt geheimzinnig en de zoete geur is ook weer terug. Een stukje loop ik evenwijdig aan de Lange-afstand-fietsroute LF1 waarover ik met mijn gezin in 1995 onder heel wat slechtere weersomstandigheden fietste.

De watertoren van Overveen komt in zicht, met aan de voet daarvan een fonteintje met heerlijk helder water, daarvan zouden ze er wat mij betreft overal wel wat meer mogen neerzetten. Dat was langs de Camino beter geregeld.

Nog een stukje langs het in een dal weggemoffelde spoor en dan zit deze mooie gevarieerde wandeling er weer op.

GEULDALMARATHON - WSV VILT.

Een aanrader, door Paul Koks

Zaterdag 5 oktober 2002 organiseerde wsv Vilt voor de 19e maal haar Geuldal (halve) marathon.

De Geuldalmarathon is een wandeltocht waarbij gekozen kan worden voor 42 en voor 21 kilometer. De 42 start in het Duits-Belgische Hausset, vlakbij de oorsprong van de Geul vanwaar de bepijing de deelnemers langs de Geul stroomafwaarts leidt tot aan de finish in Café Noben aan de Rijksweg van Maastricht naar Valkenburg, waarbij alle plaatjes m.b.t. de Geul uit het boek Kijk op het Groene Limburg in het echt bekeken kunnen worden.

Met het behalen van brons tijdens mijn eerste marathon (Amsterdam - Hoorn 2002) is duidelijk geworden dat er voor mij wellicht een mooie toekomst is weggelegd op deze afstand. Nadat telefonisch het inschrijvingsritueel afgewerkt was realiseerde ik me dat ik net op tijd was voor aanmelding. De organisatie brengt de deelnemers met de bus naar de startplaats in Hausset, vanwaar de 42 kilometer begint en wil derhalve graag van tevoren weten hoeveel bussen er ingehuurd moeten worden.

Naast goede parkoersen worden de georganiseerde tochten in Limburg en ook Zuid-oost Brabant gekenmerkt door:

- lage inschrijfgelden,
- om de ca. 6 kilometer een mogelijkheid tot eten & drinken, waarbij de organiserende vereniging de waren tegen schappelijke prijs aanbiedt,
- die voorziening geldt ook voor de kortere afstanden; zelfs op 5 kilometer is er over het algemeen één gelegenheid met die voorzieningen.

Onder begeleiding van de muziek van Skyradio en later - bij het wegvallen van deze zender - onder begeleiding van licht klassieke muziek was het rijden naar Berg na een goede nachtrust comfortabel. Een sfeervolle ontvangst in Café Nobel was vervolgens de opening van wat een mooie dag beloofde te worden. Direct na aanmelden een van de bussen opgezocht, want de bewegingsvrijheid 's morgens in Nobel was zeer beperkt. Twee bussen waren inmiddels vertrokken en drie andere stonden klaar om volgeladen te worden. Over landelijke wegen in een gebied waar lantaarnpalen nog schaars zijn werden we veilig naar Hausset gebracht.

Na enkele 100 meters verharde weg werd aangevangen met het ruige gedeelte van de Geuldal, dat vooral het Belgische gedeelte van de omgeving van dit riviertje kenmerkt. Ruige rotspartijen met veel groen, karakteristieke antieke woningen in dorpjes en twee hoge spoorbruggen werden voor het passeren van grenspaal 1843 aanschouwd. Daarbij viel in het eerste dorpje op, dat een karakteristieke woning voorzien was van een hypermoderne serre. Na het doorlopen van de tweede spoorbrug en het plaatsje Moresnet werd de tweede verzorgingspost bereikt midden in de bossen, wat mij een gelegenheid leek om de broodtrommel wat lichter te maken. Na deze post volgde een fraai stukje, dat ik gemist had indien ik opgelet had. . . Na het volgen van pijlen kwam ik (en enkele anderen) op een lange slingerende weg die naar de heuvels leidde. Deze klim werd beloofd met een schitterend uitzicht over de spoorbrug en het bijbehorende dal, waar zojuist gelopen was. Opeens realiseerde ik me dat er geen pijlen meer hingen. Met de 'handrem' op daalde ik af - terug naar het laatste punt waar een pijl gezien is. Dat was een

rechtdoorpijl die niet bedoeld was voor de weg waar je op liep, maar voor een smal voetpad die ik gewoon niet gezien heb.

Op het traject dat volgde ging het Geullandschap geleidelijk over van ruige rotspartijen naar brede grasdalen. Grote rode paddestoelen met witte stippen kon je daarbij niet over het hoofd zien. Exact elf uur werd grenspaal 1843 bereikt. Jenny wilde mij mobiel kunnen bereiken, waarop ik gezegd heb dat voor elven bellen geen zin heeft, omdat niet alleen ik maar ook mijn mobiele toestel zich dan buiten Nederland zou bevinden. . .

Bij een in 1975 volledig gerestaureerde Volmolen in Epen werd het keerpunt en daarmee het startpunt van de Halve Marathon bereikt. Deelnemers aan de Halve Marathon werden vanuit Berg met bussen naar deze watermolen gebracht. De eigen gemaakte soep die hier geserveerd werd mocht er absoluut zijn. Na deze rust werd het dal van de Geul verder gevolgd, waarbij het vooral drukker werd wat betreft tegemoetkomend verkeer. Grote groepen (of vele kleine groepjes) waren het Krijtlandpad of een eigen recreatieve route aan het wandelen. Een van de tegemoet komende wandelaars vroeg of we met de Vierdaagse bezig waren. Natuurlijk had ik kunnen vertellen dat ik bezig was met de derde dag van Nijmegen en dat het inmiddels tot mij doorgedrongen was dat ik een pijl gemist had. Nee, ik heb

uitgelegd dat er buiten de vierdaagse om ook heel veel eendagstochten georganiseerd worden. Daar waren zij niet van op de hoogte, dat merkte je tevens aan de oprechte verbazing. . .

Bij het naderen van de Gulperberg vond ik het jammer dat deze - voor het uitzicht - niet even meegepikt werd. Qua afstand is het niet ver om. Gulpen, een stadje dat ik tot begin dit jaar niet meer bezocht heb sinds mijn deelname aan de Nacht van Gulpen in 1984. Zo kom je er in geen 18 jaar en zo is het dit jaar al de derde keer. Eerder dit jaar ben ik er tweemaal met Jenny geweest voor een variatie aan rondwandelingen.

Na Gulpen volgde een deel van de Geul, waar we op 3 maart jl. vanuit Margraten ook gelopen hebben in tegengestelde richting. Via Schin op Geul (laatste controle / verzorging) werd op verrassende wijze Valkenburg betreden. Dwars door het bekende centrum kregen we een korte sightseeing, alvorens langs de Catacomben rechtsom de Cauberg door de bossen naar de finish in Berg te wandelen. Zo was voor mijn gevoel een prachtige dag over een droomparcours omgevlogen. De terugweg ging aanvankelijk moeizaam, maar na ingebruikname van de volumemogelijkheden van mijn radio kon ik veilig terugrijden naar huis.

Wandelen op het Nooberpad - LAW 10.

Vervolg OLAT-Nieuws van juli/aug 2002

Piet en Janny Jansens

Zaterdag 4 augustus 2001

13^e etappe

DEN BRAAM (BUURSE) – ZWILLBROCK 21 km

Als we om 07.00 uur wakker worden regent het, een mooie reden om ons nog eens om te draaien. In de loop van de ochtend wordt het gelukkig toch droog en we gaan alsnog op pad. We doen eerst wat boodschappen in Eibergen en rijden dan naar dezelfde plek als waar we een paar dagen geleden de auto geparkeerd hebben en gaan om 11.00 uur het Nooberpad op, de Bosmatenweg in. Op de kruising met de Munsterdijk in het Oosterzandvelderveld staat weer een houten wandelwijzer.

Het kruispunt is een splitsing/samenkomst van diverse wandelpaden, zoals het Overijsselpad, Trekvogelpad en Nooberpad. Opmerkelijk is dat de totale afstand van het Nooberpad ineens zo'n 13 km langer is geworden. Hoe kan dat zomaar?? Ook de afstand naar Enschede zal toch niet juist zijn aangegeven, op de wandelwijzer staat 11 km, terwijl we er zeker 15 km vandaan zijn. Dat moeten ze bij het NIVON nog maar eens nakijken. We laten ons er niet door afleiden en gaan nu over de weg waar, op 20 oktober 1995 ter gelegenheid van de opening van het wandelpad 28 eikenbomen zijn geplant. Eerlijk gezegd vinden we dat ze er niet zo goed bijstaan, nog erg klein en sommige al geknakt en niet goed in het blad.

Bij grenssteen 834-E wandelen we weer eens een keer Duitsland binnen en gaan door de 'Lüntener Fischteich', een groot bos- en veengebied met grote vennen. Met het Ammeloër Venn, Haaksbergerveen en Buurserveen is het een van de grootste aaneengesloten resterende hoogveengebieden. De ontginning van de uitgestrekte heidevelden begon in 1840 ten behoeve van de textielindustrie en stopte pas in 1947. Van de duizenden

hectaren oorspronkelijke veengronden bleef uiteindelijk nog maar 450 hectare over. Ook in dit gebied schijnt de adder veelvuldig voor te komen waardoor weinig mensen buiten de paden durven te komen. De adder is koudbloedig en heeft een zonnebad nodig om actief te kunnen zijn. Het is vandaag echter bewolkt weer, dus zullen we ze waarschijnlijk niet tegen komen.

Bij grenssteen 833-E loopt het Naoberpad weer gelijk op met het Trekvogelpad maar wij blijven op een bospad in Duitsland wandelen, terwijl het andere pad daar zo'n 20 meter vandaan parallel langsloopt in Nederland. Je moet op de beschrijving blijven letten anders kom je in Bergen aan Zee uit. We waren al een tijdje op zoek naar een zitbank voor de koffiepauze maar tot nu toe zonder resultaat. Eindelijk zien we er een bij grenssteen 833-A. Maar dan wel aan de Nederlandse kant, dus moeten we de grens over steken. Toch wel leuk en een apart gevoel, elke keer opnieuw de grens oversteken zonder beperkingen. Nergens zijn versperringen of prikkeldraad, of wat dan ook. Je moet het toevallig weten of zoals wij, op de stafkaart zien, anders weet je niet eens in welk land je bent. Daarentegen vinden we het al heel gewoon als we over de snelweg de grens passeren zonder snelheid te minderen. Als we koffie zitten te drinken worden we vriendelijk gedag gezegd door wandelaars die op het Trekvogelpad lopen, we kunnen ze op de open heide nog lang zien.

Ruim 6 kilometer verder, vlak voor het dorp Oldenkott pakken zich donkere wolken samen en net voordat een grote regenbui losbarst komen we langs 'Café Rotering' - aan de Nederlandse kant - waar we binnen schuilen en gelijk een

uitgebreide lunch bestellen. Ook zij hebben nog een winkeltje waar speciaal voor onze oosterburen nog koffie, thee, spiritualiën en Hollandse snuisterijen worden verkocht. Dan, als het weer droog is vervolgen we ons pad langs grenssteen 826 de grens weer over, passeren de grote kerk en blijven vooraansnog aan de Duitse kant.

We steken het riviertje de Berkel over wat in de 17^e tot de 19^e eeuw de handelsweg was tussen Coesveld en Zutphen. Er werd gevaren met de zgn. *zompen*, een rivierschip van zo'n 5 ton dat werd gezeild of getrokken. In die tijd was het ook nog een wild stromende rivier die in de natte perioden voor vele overstromingen zorgde. Nu is de rivier getemd en kabbelt het water braaf, maar je kunt er wel lekker in pootjebaden. In de routegids staat vermeld dat er in 1992 nog een '*grensincident*' is geweest bij grenssteen 822-B. Het Strassenbauamt van de stad Vreden had een wegebouwer opdracht gegeven om de Huttendijk te asfalteren en deze had in zijn ijver ook gelijk maar een paar honderd meter op Nederlands gebied meegenomen. De Nederlandse grensbewoners waren daar echter niet blij mee omdat, ondanks de gesloten slagboom op de grens; "de weg nu een gevaarlijk speelterrein voor de kinderen was geworden". Voor ons westerlingen wat minder te begrijpen, want wij komen er geen auto tegen.

Vanaf grenssteen 821 volgen we de grens over een smal bospad door het 'Krosewicker Feld' en maken een foto van grenssteen 816 waar we de Vredensebaan kruisen. Het volgende pad gaat langs een hoog maïsveld met aan de andere kant allemaal fruitbomen. De appeltjes zijn nog niet

helemaal rijp en we zoeken onze weg door een haag van prachtige gele bloemen. In de bloemenzaak moet je er een flinke prijs voor betalen en wij lopen er dwars door heen! Ook staan er al veel bramen in de bermen en we kunnen er handen vol van plukken. Bij grenssteen 812-A gaan we linksaf de K-18 op richting Zwillbrock langs de boerderijen Terbrack en Nienhaus om uiteindelijk bij de kerk van Zwillbrock uit te komen. Zo te zien is er veel bezoek. Bij het er naast liggende Restaurant 'Zum Kloppendieck' is het terras geheel bezet, maar het is nu nog maar een paar kilometer over de Vredenseweg naar de camping. Bij grenssteen 807 verlaten we vandaag voor de laatste keer het Duitse gebied. Op één regenbui na is het verder de gehele dag droog gebleven.

In de loop van de middag pakt Piet de fiets en rijdt via de Duitse dorpjes Zwillbrock, Ammeloë en Lünten terug naar Den Braam wat nu ook ruim 20 km is. Dan weer met auto en fiets naar de camping waar het ondertussen tijd is voor een biertje. 's Avonds komt de boer langs om te vragen of wij vandaag misschien een vrouw van zo'n 20 jaar op rollerskates hebben gezien in het gebied tussen Lünten en Buurse waar wij gewandeld hebben. Zij wordt vermist en de politie en buurtbewoners zijn al de hele middag aan het zoeken. Een paar weken later lezen wij in de krant dat de betreffende vrouw gevonden is in het Krosewicker Feld en vermoord blijkt te zijn. Het zijn van die gruwelijke gebeurtenissen waar je stil van wordt.

Zondag 5 augustus

WINTERSWIJK – ZWILLBROCK 18 km

14^e etappe

Het blijft maar regenen en dat is niet aantrekkelijk om te gaan wandelen. We wachten even af of het nog op wil klaren en jawel, zo nu en dan breekt de zon een beetje door. We besluiten om toch maar naar Winterswijk te gaan en rijden via het dorp Meddo naar het centrum van de stad. Omdat het nu later is geworden dan gepland, wandelen we deze etappe in 'tegengestelde' richting. De route in de Noaberpadgids is uiteraard in twee richtingen beschreven, maar de meeste wandelaars gaan van Nieuweschans naar Emmerich, want dan hoeft je in het boekje niet terug te bladeren en staan de kaartjes in 'de goede richting'.

Nabuurschap. Nergens verdient het 'Noaberpad' haar naam zozeer als hier in de Achterhoek want hier liggen de wortels van het goede gebruik van het nabuurschap. Voor 1800 was de Achterhoek en het Münsterland verdeeld in *Marken* onder leiding van de grote herenboeren, de *Scholten*. Iedere Marke was weer verdeeld in buurtschappen waarin de sociale belangen van de bewoners werden behartigd. Elke bewoner van een buurtschap had daarin een stem, ongeacht rang of stand. Op deze wijze ontstond een verantwoordelijkheid voor elkaar waarbij men altijd voor elkaar klaar staat. De buurt trad op bij het bouwen van een huis, bij verhuizingen, de graanoogst, etc. Vooral huwelijk, geboorte en sterven waren gemeenschappelijke aangelegenheden. Veel van deze oude

gebruiken zijn verdwenen en de taken zijn overgenomen door sociale instellingen. Of zoals een oude boer opmerkte: "*Ze hebben oe niet meer neudig. Bie een starfgeval in de buurte kump de begrafeningsondernemer en die regelt alles. Hie bringt al enveloppe en zegels mee*".

Grensstenen. Hoewel de Achterhoek en het aangrenzende Münsterland bij uitstek het gebied is van het Noaberschap, zijn ook hier de grensstenen een bewijs van de overheersing van het mijn en dijn. Om in het woelige Europa van vroeger de landsgrenzen haarscherp af te bakenen en te respecteren werden tussen de machthebbers convenanten afgesloten. Zoals in 1765 waar de grens werd vastgesteld tussen Gelre en Münster. Op het raakpunt tussen de provincies Overijssel en Gelderland tot aan de Restaperbrug bij Dinxperlo werden bijvoorbeeld 186 grensstenen geplaatst. Toen in 1815 het Koninkrijk de Nederlanden werd ingesteld begon men opnieuw grensstenen te plaatsen met nieuwe nummeringen, waarvan nummer één (1) begon in de plaats Schengen op het drielandpunt Duitsland - Frankrijk – Nederland. Na de afscheiding met België werden de nummers opnieuw aangepast. Langs de Nederlands – Duitse grens staan ruim duizend grensstenen inclusief de tussenstenen. In wijze gemoedelijkheid hekelt Willem Wilterdink de grenzen met een gedicht in het Achterhoeks:

Grensstenen

*Hier staowe noo wi'j domme steene
Hier zo maor midden in ut land
Schienbaar um ów leu te vertellen
I'j heurt an dee en i'j an dissie kant
Hier staowe noo, wi'j domme steene
Maor deur ow leu hier too e'zat
Van hier oet ków ow is good bekieken*

*Gaot lever luk gemeud'lijk praoten
Zo as dee boeren dee soms hier staot
Gemeud'lijk lónnend op de greepe
En dan gemeud'lijk met mekare praot*

*Jao leu, blief toch gemeud'lijk praoten
Ut stek neet over wat of hoo*

*Wat hej toch al wat bi'j 't ende had
Noo kówwwe uumrlank wal gaon praoten
Ovver oorlog, krieg en krach en zo
Maar och, dat wee'j al allemaole
En deent dus eig'lijk nargens too.*

*Dan hej uns steene gar neet neudig
En zet i'j uns maor bi'j 'n museum too !*

Winterswijk. Vlak bij het centrum kunnen we de auto kwijt en om half elf gaan we op stap langs de grote kerk waar het gezang van de kerkgangers te horen is. Alhoewel Winterswijk geen pelgrimsplaats is wordt de statige St. Jacobskerk toch beschouwd als een vertrekpunt voor pelgrims uit het oosten en noorden van ons land naar Santiago de Compostela in Spanje, zo'n 3000 km te voet. Op de markt staat een wandelwijzer waaruit blijkt dat het stadje ook een knooppunt is van wandelwegen. Net buiten het centrum gaan we door het Willinkplantsoen. Textielbaron Gerrit-Jan Willink droeg het wandelen en de natuur een warm hart toe. Bij zijn overlijden liet hij een fabelachtig vermogen na waarvan een groot gedeelte ging naar de Vereniging Natuurmonumenten, de Vogelbescherming en de gronden rondom Winterswijk werden aan de gemeente nagelaten, op voorwaarde dat er een plantsoen met wandelpaden werd gemaakt en de ruimte niet bebouwd mocht worden. Toch heeft de gemeente in 1982 een weg dwars door het park aangelegd, maar als compensatie wordt nu het oude fabriekscomplex omgebouwd tot stadhuis.

We zijn net buiten de stad als een flinke regenbui ons overvalt. We zoeken wat bescherming onder een paar grote bomen, maar dat helpt niet zo veel. De regenjacks gaan aan en zo gaan we langs de Groenlosche Slinge en over de onverharde Ravenhorsterweg door het weidegebied. Een smal 'kerkepaadje' gaat langs een paar grote boerderijen en zo komen we bij de Beurzer Beek die even later in de Slinge uitkomt. Deze snelstromende beek ontspringt bij het Duitse plaatsje Oeding waar we later nog zullen komen, en die toch aardig breed is, volgen we meer dan 5 kilometer. Eerst is het nog een fietspad, maar na het oversteken van de Ooster Holtweg is deze verdwenen en volgen we verder de graskant. Voor de waterhuishouding en het in stand houden van het waterpeil zijn diverse stuwen aangebracht. Nadeel daarvan is wel dat de trek van de vis stroomopwaarts bijna onmogelijk is. Daarom worden er nu voorzieningen getroffen, zoals vistrappen, e.d. om dit weer te herstellen. Ook aan de kanovaarder is gedacht. In het midden van de stuw zijn

glijbaantjes gemaakt zodat men daar door heen kan en niet telkens de boot uit het water hoeft te halen.

Bij de Zwolseweg slaan we rechtsaf en gaan even later weer rechtsaf over een mooi smal bospaadje, het Reyrinckspad. Dit komt uit op de Meddoseweg en dan staan we voor het plaatsnaambord Zwolle. Hé, wat is dat nou? Voor ons ligt een klein dorpje en we dachten toch dat Zwolle een behoorlijke stad is aan de IJssel. Uiteraard weten we waar we zijn en de naamgenoot blijkt een alleraardigst dorpje te zijn met mooie vrijstaande huizen en bungalows, met aan de buitenkant grote boerderijen en behoort tot de gemeente Eibergen. We gaan de Oude Klaverdijk op, een breed zandpad, en daarna de Hegemansweg richting Zwillbrock. De lucht wordt weer telkens donkerder en we hopen dat we het droog kunnen houden tot aan de camping. Helaas, de eerste regendruppels vallen al, en op het moment dat de regen met bakken uit de hemel komt is daar gelukkig net een restaurant waar we binnen kunnen schuilen. Bij 'Haak en Hoek' is het aardig vol, maar we kunnen toch een plaatsje vinden en bestellen cappuccino met een pannenkoek volgens 'Oma's recept'.

Als de koffie en pannenkoek op zijn is ook de regen opgehouden en gaan we verder voor het laatste stukje. Daarvoor gaan we bij grenssteen 803 nog een stukje Duitsland in door het Natuureservaat 'Zwillbrocker Venn'. Het veengebied is al sinds 1938 een beschermd hoogveen met voormalige turfkuilen van 40 hectare. Er huist een grote kapmeewenkolonie en er broeden zelfs een groot aantal flamingo's. Rondom het meer is het een drukte van belang want er zijn dit jaar voor het eerst jonge flamingo's geboren. Als wij langs wandelen zien we ze echter niet. Om niet dezelfde weg als gisteren te nemen naar de camping gaan we nu over het zandpad langs de Leemputten en zijn even later terug bij de caravan. Nu nog even de auto ophalen in Winterswijk en dan zit er weer een wandeldag op. Morgen zullen we weer vertrekken naar een boerderijcamping ten zuiden van Winterswijk.

Maandag 6 augustus

In de loop van de ochtend breken we op, nemen afscheid met een kop koffie bij de familie Simmelink en vertrekken naar Boerderij-Camping 'Roerdinkhof' in buurtschap Woold, zo'n 7 km ten zuiden van Winterswijk. Uiteraard ligt ook deze camping vlak bij onze route langs het Noaberpad en willen we vanaf hier de volgende twee etappes lopen. Eerst doen we nog wat boodschappen in de supermarkt, waar de parkeerplaats zo groot is dat we met de auto en caravan erachter ruim kunnen parkeren. Dan via kleine binnenwegen naar Woold, waar we een plaats krijgen op de camping met mooi uitzicht over de weilanden. In de middag rijden we nog even naar Oeding in Duitsland om de tank vol te gooien met benzine. Op de camping kijken we de route op de stafkaart na en dan worden we opgeschrikt door een telefoon van dochter Irene. Een zeer goede vriend is deze ochtend op een camping in de Ardennen plotseling overleden en of we contact met de familie willen opnemen. We besluiten om direct op te breken en na de eigenaar van de camping geïnformeerd te hebben, zijn we een paar uur later thuis in Soest. Het is een droevig afscheid van een wandelvakantie. Toch zullen we later terugkeren om het Noaberpad te vervolgen.

6^e van Zeewolde tot Zeewolde tocht

Door: Henri Floor

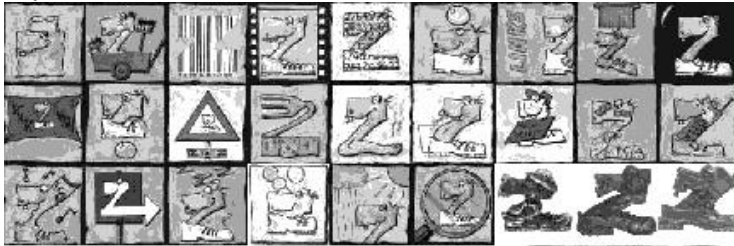
www.henrifloor.myweb.nl

Algemene informatie

De "van Z.. tot Z.. tocht" is een wandeltocht van 110 kilometer startend in Zeewolde, die o.a. via Almere, Lelystad, Swifterband, Dronten en Biddinghuizen weer eindigt in Zeewolde (Vandaar de naam van Z..(eewolde) tot Z..(eewolde) tocht) en dat allemaal binnen 24 uur! Het startsein wordt op vrijdag 13 september 2002 om 19:00 uur vanaf de veerpont "de FleGel" in Zeewolde gegeven, die voor deze gelegenheid zal aanmeren in de haven voor het gemeentehuis. Het eindpunt is in het

centrum van Zeewolde waar het zal bruisen van de diverse feestverhogende activiteiten. Nadat alle deelnemers zijn ingescheept op de veerpont, vaart deze naar het Raadhuisplein, waar in de haven voor het gemeentehuis zal worden aangemeerd. Daar wordt dan het startsein gegeven.

De eerste meters gaan door het centrum van Zeewolde. De finish is in het centrum van Zeewolde bij het dan inmiddels bekende ZuiderZeeMeermin gebouw aan het Kerkplein. Na de finish wordt u in het gebouw "de ZuiderZeeMeermin" met open armen en van Z.. tot Z.. bloemen ontvangen en wordt u de felbegeerde van Z.. tot Z.. medaille overhandigd door de mensen van het start- en finishbureau.

De diverse verzorgingsposten zijn in gebouwen of in trailers en zijn 's nachts duidelijk gemarkeerd met knipperlichten en staan uiteraard ook aangegeven op de plattegrond. Tijdens de Z.. tot Z.. tocht wordt er van alles aan gedaan om de medische ondersteuning van de deelnemers zo optimaal mogelijk te laten plaatsvinden. Diverse verpleegkundigen, EHBO-ers, fysiotherapeuten en sportmasseurs zullen op alle posten aanwezig zijn.

De computerclub van Stichting Wolderweb zorgt met maar liefst 8 medewerkers, dat alles zo snel mogelijk op het internet te volgen is. En dan niet alleen de doorkomsttijden en de meldingen van uitvallers, maar ook een fotoreportage geeft de thuisblijvers een compleet verloop van de tocht! Eigenlijk is de van Z.. tot Z.. tocht een volledig verzorgde voetreis, want er wordt tijdens de tocht voor voldoende voeding en drinken gezorgd.

Op vrijdag 13 september 2002 was de start van de 6^e van Zeewolde tot Zeewolde tocht over een afstand van 110 km. Het inschrijfbureau was in het centrum van Zeewolde. Van hier was het ongeveer 2 km lopen naar de aanlegplaats van de pont. Met de boot voerden we vervolgens naar de haven van Zeewolde. Van hier liepen we door het centrum van Zeewolde en kwamen daarbij langs het inschrijfbureau. Na een uur lopen begon het te schemeren en spoedig daarna liepen we in het donker. Deze tocht zit organisatorisch uitstekend in elkaar. Onderweg waren er 17 verzorgingsposten waar je wat te eten of te drinken kon krijgen. Het parkoers voerde voor een groot deel over fietspaden. Waar het niet anders kon kwamen we ook over wegen zonder fiets- of voetpaden.

De beveiliging had bij deze tocht een hoge prioriteit. Zo mocht je tijdens deze nacht alleen maar meelopen als je in het bezit was van een RWS goedgekeurd veiligheidsvest. Omdat deze vesten behoorlijk zwaar zijn voor een reflectievest, waren er maar weinig wandelaars die zo'n vest hadden. Maar iedereen kon een vest lenen onder betaling van een borgsom van €20,00. Tijdens de tocht werden de wandelaars door 5 motoren begeleid, die constant voor de veiligheid van de deelnemers zorgden. Op een rustpost in de nacht herkenden we één van de motorrijders. Het was de nieuwe voorzitter van WS78. Tot de grote rust op 60 km kwamen we langs Almere Hout, Almere Buiten, langs de A6-snelweg, langs de Oostvaarderplassen en Lelystad/Natuurpark. In de buurt van Lelystad stond een caravan langs de kant van de weg. Een echtpaar zat op de trede. We vroegen hen of dit de weg naar Zeewolde was, terwijl we in de richting van Lelystad liepen. De man ging serieus op de vraag in. Maar hij werd spoedig in de rede gevallen door zijn vrouw. Deze zei dat we goed liepen, als we maar steeds de pijlen zouden volgen.

De grote rust was ongeveer 5 km voor Swifterband. We werden hier verrast, omdat er post voor ons was. Eén van onze wandelkennissen had ons een mailtje gestuurd en wenste ons veel succes. Ik dacht erover om bij deze rustpost te stoppen, omdat we voor de komende week een lange afstands pad (het Pelgrimspad I) zouden lopen. Maar nadat ik Coos belde, die hier dus niet mee liep, werd ik op andere gedachten gebracht. Ze zei: "wát, heb je de grote rust gehaald, dan moet je doorlopen, want voor jou is het

moeilijkste stuk, het lopen in de nacht, voorbij". Bovendien stimuleerde het eerder genoemde mailtje ook, met de wetenschap dat er meerdere mensen wisten van onze aanwezigheid op deze tocht.

Wel meer dan twee uur nadat we het bord van de bebouwde kom van Dronten waren gepasseerd vroegen we aan een man of we nu in Biddinghuizen waren. Hij zei dat we nog steeds in Dronten waren en dat Biddinghuizen nog heel ver weg was (voor wandelaars). We vertelden hem maar niet waar we mee bezig waren. In Biddinghuizen hadden we onder andere tijdens een rustpost de enige motregenbui van ongeveer 20 minuten te verwerken. We kregen hier een uitsmijter. We hadden inmiddels 87,6 km afgelegd en we vertrokken hier rond 13.30 uur. Op dat tijdstip zullen de eerste gefinishte wandelaars al thuis kunnen zijn, want de eerste wandelaar bereikte de finish rond 10.30 uur. De laatsten zouden om 18.50 uur finishen.

Ik liep op een gegeven moment een stuk met een man, die op elke verzorgingspost een emailtje kreeg van een vriendin. Nu deed zich het feit voor dat ik (toevallig) steeds op dezelfde tijd als de man op de verzorgingsposten aankwam. De vriendin van de eerder genoemde man constateerde dat via internet. Want op internet werden onder het interadres www.ztotz.nl steeds de doorkomsttijden weergegeven. Zij mailde daarop de tekst: "jij loopt zeker met Henri Floor". De laatste verzorgingspost was op 105,4 km. Hierna was het nog 4,9 km en in dit laatste traject haalden we nog 8 wandelaars in. We wilden namelijk uiterlijk om 18.45 uur huiswaarts keren, omdat we dan voor donker thuis konden zijn. Dat lukte inderdaad, want we bereikten de finish om 18.20 uur.

Nadat we vrijdags nog in de korte broek waren gestart met zonnig weer, bleek het weer zaterdag toch anders te zijn dan eerder was voorspeld. Er was namelijk zonnig weer voorspeld. En omdat we alleen op de grote rust (op 60 km) over onze tassen konden beschikken, konden we alleen daar beslissen of we al dan niet dun gekleed verder zouden lopen. Wij bevonden ons in de gelukkige omstandigheid dat we met een walkmanradio 's nachts vaak weers-informatie hadden gehoord. Daar werd gezegd dat we de zon zaterdags amper zouden zien. Bovendien waaide het harder dan verwacht. Al met al was het uitstekend wandelweer geweest.

CLUBWEEKEND NAAR LONGFAYE

AD VAN ASTEN

We hebben onze keuze laten vallen op het superwandelweekend van 20 tot en met 22 september, dat wil zeggen dat we al op vrijdagmiddag naar ons wandeladres in de Ardennen kunnen vertrekken. We reizen dan met de eigen auto en hebben als voordeel dat we een avondje extra van de bar en ons bed kunnen genieten. Als Dini en ik dan om kwart voor drie uit Son vertrekken, denken we zo rond vijf uur in Longfaye te kunnen zijn. Dat valt echter mooi tegen, want we hebben al een dik uur nodig om over het knooppunt 'Leenderheide' te komen en als er tot overmaat van ramp bij Maasbracht ook nog een wagen door de middenberm is gegaan dan weet je het wel. Leuk is het om bij Cheratte de goeie richting te pakken te krijgen, maar Dini stuurt feilloos haar 'rooie

tuffertje' door het bochtennetwerk voor ze begint aan het klimwerk naar Verviers en dan richting St.-Vith. Omdat het zo lekker gaat wil ze eerst nog naar Francorchamps, maar ik verzijn dat we haar racelicentie thuis hebben gelaten en daarom de afslag naar Hockay en Longfaye een betere optie is voor dit weekend.

Het adres ter plekke is vlug gevonden, al moesten we wel een keuze maken uit het aanbod van vakantieverblijven, maar ons stekje ziet er comfortabel uit. We zijn de laatste van de vier stellen die voor dit verlengde weekend hebben gekozen. Allemaal bekenden, en onder het genot van een kopje koffie worden de ervaringen van de laatste maanden uitgewisseld.

Terwijl we ons daarna installeren op de toegewezen kamer zorgt Theo dat er avondeten in de pot komt. En als we daarna weltevreden achterover kunnen leunen, weet iedereen dat de keukenmeester nog steeds in vorm is!

Het huis waarin we logeren is van een familie uit Weert, die hier al zo'n vijftien jaar resideert. Er is accommodatie voor grote en kleinere groepen en er zijn zelfs enige appartementen in het gebouw die zowel in de zomer als in de winter te huur zijn. Dus ook voor de wintersport een ideale plaats om er even te vertoeven.

Na het eten en de afwas, zitten we nog gezellig een paar uurtjes in de 'huiselijke bar' bij het heerlijk knappend haardvuur en genieten van een goedsmakend drankje en vanzelf komen dan de sterke verhalen over OLAT en vroeger. De uitbaters Cor en

Nellie tonen zich een goede gastheer en gastvrouw, maar tegen middernacht houden we het voor vandaag toch voor gezien.

Zaterdagmorgen begint met uitslapen, want de bakker gaat pas om halfacht open. Als we dan gepoetst en gekamd beneden komen liggen de verse broodjes al te wachten en ook de koffie laat zich goed smaken. Zelfs aan een lunchpakket wordt gedacht. Tegen de tijd dat de twee busjes met de overige deelnemers aan het weekend arriveren is alles aan kant. Jos van den Bersselaar is met Corrie Tiersma de anderen al vooruit gereisd, maar niet lang daarna rijden ook Toon van Wordragen en Willem Schoonhen met de busjes het terrein op. Er wordt geen tijd besteed aan het uitpakken. Zodra iedereen een kopje koffie of thee heeft gedronken en de

wandelschoenen aan heeft kunnen we op pad.

Vooraf wil ik nog even de omgeving en situatie schetsen waar en hoe we vandaag zullen wandelen.

We zijn in totaal met 27 personen, waarvan er vandaag 2 dames niet aan de wandeling zullen deelnemen.

Longfaye ligt aan de rand van de Hoge Venen - een moerassige hoogvlakte - die naar het zuiden overgaat in woeste rotspartijen, afgewisseld door valleien met prachtige sparrenbossen en steeds weer die heerlijk kabbelende beekjes die in dit deel de mooie namen Bayehon en Warche hebben meegekregen.

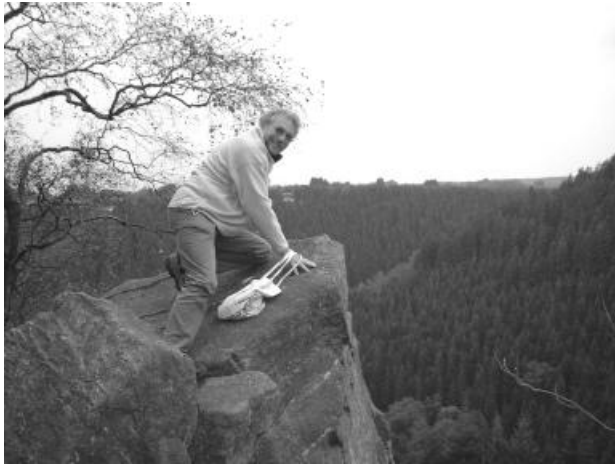
Het plaatsje Longfaye ligt op 550 meter boven de zeespiegel.

Ongeveer 3 km van deze plaats ligt de Botrange met 694 m het hoogste punt van België. Theo Tromp en Toon van Wordragen

zullen ons als gids over een lokaal parkoers begeleiden. Voor de minder snellen onder ons zal op moeilijke punten een OLAT-pijl worden geplaatst die door de laatste in de groep weer wordt meegenomen. Het pad dat we zullen volgen is verder met een 'groen wiebertje' gemarkeerd.

Voor we het laatste straatje van het dorp uit zijn, passeren we een 10-tal vakantiehuisje met meestal wel enkele Hollandse nummerborden op de daarbij geparkeerde auto's, het is hier duidelijk een geliefd wandel-ontspanningsgebied. Een watervalletje trekt al meteen onze aandacht en is veelbelovend voor het verdere verloop van vandaag. Het pad wordt gekruist

door een snel stromend beekje, het is voor Shirley een waterdoop, en wij kunnen het wadend of via een brugje oversteken. Zo wordt het avontuurlijke al meteen 'gewonnen' door de deelnemers op wandelschoenen, de gypies kiezen al vlug voor de brug. Ergens staat hier nog een zeer oude eik, 'Vieux Chêne' die als plaatsbepaling dient en waarnaar in Longfaye zelfs een straat vernoemd is. Hoe oud zal zo'n eik dan zijn, 300 jaar?

Hoewel het nog vroeg in de herfst is, treffen we al verschillende prachtige paddestoelen op ons pad. Deze paddestoelen vinden hier een onuitputtelijke voedingsbodem in het bladafval van de reusachtige bossen en zij vormen onderling een ingenieus verbodingsnetwerk dat als basis dient voor het ecosysteem dat de bossen in stand houdt.

Omdat het groene wiebertje nogal wispelturig is kan het zijn dat we op het ene ogenblik door een prachtige laan wandelen en een paar minuten later met de tong uit de mond proberen bij te komen van

weer eens zo'n ferme klim. Het is overigens prima wandelweer en de temperatuur ligt rond de 13 graden.

Als we zo'n anderhalf uur onderweg zijn blijkt ons groepje toch een beetje te zijn uitgedund en we besluiten een pauze in te lassen, terwijl Theo op verkenning gaat naar de achterblijvers. Als het wachten te lang duurt zijn er al waaghalzen die een rotsje uitproberen maar ook weer vlug met knikkende knieën de vaste grond zoeken.

De verloren schapen zijn gevonden en we kunnen weer door.

De route blijft spannend en tussen de bomen door ontwaren we een waterval met 'enige allure' en het water stort zich in de Bayehon die zich door het dal kronkelt. Er zijn liefhebbers die aan de loop van dit riviertje de ultieme schoonheid van deze streek toekennen. Als ondergroei van de reusachtige eiken en beuken treffen we naast paddestoelen ook velden met bosbessenstruiken aan.

Rond één uur is het tijd voor de lunch. Toon en Theo hebben daar een knus plekje voor gereserveerd bij een kiosk aan de rand van een vijver. De uitbaters hebben op onze komst gewacht, en na ons bezoek zullen ze op seizoencongé gaan. Dus alles kan in de verkoop, hoewel de soepklanten in de meerderheid zijn laten een paar trappistjes zich al goed smaken. Na het verstrijken van enige tijd komen de achterblijvers de laatste restjes opeisen en weldra is het dan tijd voor vertrek.

Of het komt door de rust of door het veranderen van 'wiebertje' is niet direct duidelijk, maar de route wordt iets minder volgbaar. Op een zeker moment kiezen de voorlopers voor een foutieve richting, maar omdat het fraaie pad een dalende lijn heeft ingezet wordt pas op een open plek in het bos, met splitsing van paden, geconstateerd dat we helemaal fout zitten.

Onder ons is ook een 'oud OLAT-spoorzoeker' die zich niet graag gewonnen geeft. Als de anderen al besloten hebben om terug te gaan is Frans 'in geen velden of wegen' meer te bekennen. Juist omdat er hier noch velden noch wegen zijn, maakt Theo zich enige zorg en hij gaat op verkenning. Wij gaan intussen weer bergop terug naar 'het vermoedelijke mispunt'.

Omdat er nogal wat tijd verloren is gegaan komen de achterblijvers gelijktijdig met ons op het wisselpunt, waar Jos op dat moment al het besluit heeft genomen om het spoor van de 'kennelijk ingewijden' te volgen en hij is reeds verdwenen.

Als de groep weer compleet is - zonder Jos - wordt besloten nog verder terug te gaan en de wiebertjes voor vandaag te laten voor wat ze zijn en de richting van de min of meer bewoonde wereld in te slaan, want eerlijk gezegd hebben we sinds vanmorgen geen echt plaatsje meer gezien. Het dorpje dat nu voor ons opdoemt blijkt 'Mont' te heten. In het dal zien we de spitse toren van nog een dorpje, dat moet Xhoffraix zijn. We blijven de verharde weg volgen. Jan Oerlemans, Willem Schoonhen en Bert Brokx hebben inmiddels het hazenpad gekozen. Maar omdat wij 'niks te verliezen hebben', kunnen we op een afstandje het tafereel volgen als Theo bedenkt dat het tijd wordt zich richting cuisine te begeven. Ergens draait hij een hendeltje om en plotseling gaan die benen dan in een veel sneller ritme malen. Jan en Bert geven zich na een korte krachtexplosie al vlug gewonnen, Willem blijft volhouden ook al komt er rook uit zijn zwart vilten hoedje.

Na een kronkelend en stijgend pad met aan weerszijde sparrenbossen komt Longfaye weer in zicht en weldra kunnen we de benen strekken in ons verblijf.

Jos heeft via zijn afkortweggetje al veel eerder het doel bereikt, en voor ons resten tot het diner nog alleen wat opruimen en de huisbar. Het laat zich daarom ook niet moeilijk raden dat de vandaag gemaakte kilometers gaandeweg oplopen van ruim 20 tot misschien wel 30. De waarheid zal wel ergens in het midden liggen.

Theo mag ondertussen in de keuken z'n eigen gang gaan en als het dan na een klein anderhalf uurtje zo ver is dat we aan tafel mogen is iedereen onder de indruk van zijn 'creativité-magnificence-culinaire' (plat de jour).

Ook na deze overvloedige strelingen van de maag blijft het nog een tijdje opvallend rustig in het huis. Daarna zitten we nog een paar uurtjes gezellig samen in de huisbar waarna iedereen stilaan richting bedstede trekt.

De zondagmorgen ziet er grauw en grijs uit. Vanuit ons kamertje horen we de chauffeurs vertrekken die de auto's en een busje naar het eindpunt van onze wandeltocht voor vandaag zullen rijden. Naar Bütgenbach dus.

Na het inpakken van de bagage en het gezamenlijk ontbijt nemen we afscheid van Jos die terugkeert naar Eindhoven, vanwege de verjaardag van zijn vader waar de familie enkele festiviteiten omheen heeft georganiseerd. Als alles aan kant is kunnen we vertrekken.

Vandaag wandelen we een traject van ongeveer 20 km over een variant van de GR56 naar Bütgenbach. Van Toon moeten we eerst met onze rug naar het 'Kappeltje van Longfaye' gaan staan, dan kijken waar de duim aan de linkerkant zit en dan die kant opgaan. Deze kapel dateert uit 1952 en is gewijd aan O.L.V. van Banneux die

een eindje verderop Haar hoofdzetel heeft.

Het miezert een beetje, maar de omgeving is prachtig en de wandelstemming zit er volop in. We komen o.a. langs een prachtige Gîte d'étape en een paar landhuizen waar je u tegen zegt. Een reusachtige beukenhaag waarin een kruisbeeld verwerkt is valt uitdrukkelijk op.

Jan, Willem en Bert trekken er goed aan en na een dik kwartier zijn we op een plek die we nog herkennen van gisteren. Omdat ik nog redelijk goed kan volgen lijkt er niets aan de hand en daarom klim ik met de anderen rustig mee naar boven als de eerste helling opduikt. Voor mij wandelt ook nog Ria van Gestel, die haar beentjes goed vooruit kan krijgen. Halverwege de helling moet ik even opzij om een groepje Vlamingen te laten passeren en tijdens een praatje kom ik te weten hoe Longfaye uitgesproken moet worden: 'long-fai-ie'.

Inmiddels is het ook harder gaan regenen en bovengekomen is een bruggetje bezet door een Franstalige groep ponyruiters onder begeleiding die de hele overgang bezet houden. Ondanks de regen lukt het me toch nog om een plaatje te schieten van kasteel Rheinhardstein dat avontuurlijk opduikt uit de grauwe nevels.

Iedereen is inmiddels uit het gezichtsveld verdwenen en daarom vind ik het van mezelf 'n lumineus idee om gewoon de enige voorhanden zijnde markering te volgen: na een nauwe doorgang tussen twee rotspunten is er een weggetje naar links (zonder markering) en een naar rechts (met markering), dan meteen een brugje over en dan volgt een uitdagende klimvariant identiek aan die van vorig jaar in de buurt van Bouillon. Halverwege zie ik Ria van Gestel op handen en voeten achter een helling vandaan komen. In de klim was zij even de markering kwijt geraakt.

Samen geraken we dan toch op het goede spoor en niets lijkt ons geluk voor vandaag nog in de weg te staan.

Gaandeweg duiken weer herkenningpunten van gisteren op, maar dat is niet vreemd omdat die ook genoemd worden in de begeleidingsbrief.

Omdat het steeds harder begint te regenen, besluit ik even te stoppen om het regenjack aan te doen, terwijl Ria doorloopt. Zo ongeveer bij het punt waar Bert gisteren voor standbeeld speelde heb ik haar weer ingehaald en we beginnen dat 'dubbelgewandel' toch langzamerhand vreemd te vinden. Het besef groeit dat we verkeerd zitten. Ria wil eigenlijk nog doorlopen tot het rustpunt van gisteren en vandaar naar de groep bellen; mijn idee is het om terug te lopen naar het punt ergens

in de buurt van het kasteel waar het fout moet zijn gegaan. En we zijn in de veronderstelling dat dat ergens 'na die klauterpartij' geweest moet zijn. Het GSM'tje doet nu goed werk en van Toon hoor ik, dat er op ons gewacht zal worden, hij weet niet beter of we zijn in aantocht.... Ria heeft de tijd onthouden vanaf het moment dat we aan de terugweg begonnen en dat blijkt als we terug zijn bij het kasteeldomein precies een uur geleden te zijn. Dus we zijn zeker twee uur of beter gezegd minimaal 7.5 km achterop geraakt, met die klimpartij op de heen- en terugweg zal ik maar niet overdrijven!

Onze 'afzonderlijk' gemaakte fout lag inderdaad precies na de nauwe doorgang tussen die twee rotsen, daar hadden we voor links moeten kiezen, want op dat punt staat duidelijk in de beschrijving: 'We laten het GR 56-tracé naar de Botrance links liggen.' Hoe kon de beschrijver van dit GR56-boekje nu weten dat wij eerst verkeerd zouden gaan lopen en daarna op ons schreden zouden terugkeren om dan te kunnen constateren dat de 'goede man' op dat moment inderdaad zijn gelijk krijgt. Toon, hoe vind je die? Eerlijk is eerlijk, deze tekst lees ik pas op het moment dat ik dit verhaal schrijf, want de papieren zaten nog lekker droog in het hoesje. (blz 130 onder het kadertje GR 56 Traject Botrance, helaas net boven punt 90).

Inmiddels is het weer droog en alles lijkt opeens veel zonniger. Waar wij 2 uur voor nodig hadden had amper 600 meter te hoeven duren, want daar doemt de geweldige dam van 'Het stuwmeer van Robertville' op. Over de bouw van die dam hebben ze 4 jaar gedaan en in 1929 was het stuwmeer een feit. Het gevaarte is 55 meter hoog en 182 meter lang, van onderen naar boven schuin toelopend van 38 naar 4 meter. Indrukwekkend is ook de hoeveelheid water dat het bassin met een oppervlakte van 80 ha 'bevat': 800.000 m3 plus de beetjes die er vanmorgen tijdens die bui nog zijn bijgekomen.

Omdat de zon nu schijnt is het 'geen slecht weer meer' en kiezen we ons pad zoals beschreven staat. Ondanks het toch heldere daglicht is het traject langs 'de plas' niet altijd optimaal duidelijk, maar gelukkig staat er links water en rechts een hek langs de

steil hellende door boomwortels omgeploegde waterkant, dus gewoon doorlopen is hier de beste oplossing.

Na enige tijd komen we in een complete wildernis van manshoog riet waardoor een spekglad vlonderpad loopt. Dan duikt er plotseling een houten brug op en weer gaat het verder door een wildernis. We houden de voeten droog en komen uiteindelijk bij een wegwakering waar de markering ons naar links stuurt. Aanvankelijk is het pad dat we nu volgen een brede boslaan en ergens zou daar een plaatsje genaamd 'Airhé' moeten liggen. Omdat noch het plaatsje opduikt noch markering aangeeft dat we op het goede spoor zijn, begint de twijfel weer toe te nemen. Maar, na een 'paar schreden' terug en toch weer verder doemen naast twee 'schimmige soldaten' ook weer markeringen op.

Door de tuin van een klasse badhotel komen we bij een verharde weg. We proberen nog even bij een verklede grasjasje in 'dat' hotel des bains een kopje koffie te drinken,

maar die livreeër ziet ons niet zitten.

Heerlijk in het zonnetje eten we vervolgens aan de waterkant onze ondertussen 'rekbare harde bolletjes' op. Na een telefoontje naar Dini en aansluitend naar Toon, blijkt Toon nog amper 500 meter van ons vandaan te staan wachten.

En inderdaad, bij een aanlegsteiger aan het meer van Robertville staat Toon met goed nieuws klaar om ons naar het eindpunt te begeleiden, waarvoor uiteraard onze dank.

Er is een alternatief om via een 'gewone weg' in het dorpje Champagne te komen, dan via een of andere twijfelachtige overgang. Niemand heeft ons achteraf ook weten te vertellen wat dat inhoudt, waarschijnlijk hebben ze bij die passage zelf niet eens durven kijken. Via een camping op stand komen we in het liefelijk gelegen plaatsje Champagne dat naast haar ligging slechts een oude hoeve en kapel uit 1768 te bieden heeft. Zoals al eerder op de middag komen we ook nu steeds groepjes van twee soldaten tegen, met het geweer in de aanslag, die kennelijk met een grote oefening bezig zijn. Direct na een brug over de Warche, waar wij een heuvelletje op moeten, staat de verzorgingseenheid van deze legeroefening als enig teken van leven in deze toch wel verre uithoek.

We wandelen in het Duitstalige gebied van België, dat ook wel de Oostkanton genoemd wordt. Deze streek is pas in 1920 deel gaan uitmaken van het Belgische Koninkrijk. Trouwens we weten dat de Hoge Venen niet tot de Ardennen behoren, maar dat ze een voortzetting zijn van de hoogvlakte uit het Duitse Eifelgebied

We passeren een spoorbaan die nog uitsluitend dient voor het toeristische lijntje 'Vennbahn', begrijpelijk een attractie gericht op de nabijgelegen Hoge Venen.

Op bijgaande afbeelding zien we de prachtige panoramische ligging van de dorpjes in deze omgeving. Maar niet alles is hier even mooi, enkele steensgroeves, waarvan een enkele nog in bedrijf, zijn toch minpuntjes.

Eindelijk komen we bij onze verzorgingspost waar Theo, Conny en Dini nog het een en ander in de aanbieding hebben, waarvan de soep mij op dat ogenblik het meest aanspreekt. Omdat de tijd nog niet dringt besluiten Toon, Ria en ik, na een korte pauze, ook de laatste kilometers naar Bütgenbach vol te maken. Het weer is nog steeds uitnodigend en de omgeving wandelvriendelijk.

Aan de bewegwijzering is te zien, dat we hier wandelen op de flanken van het Eifelgebergte, met zijn glooiende dalen. In de verte horen we de stoomfluit van het Vennboemeltje, waarschijnlijk onder stoom gezet voor de laatste afvaart van vandaag. Nidrum is zo'n kenmerkend 'net' dorpje in deze streek, geen mens op straat, alles blinkt en de bloemenpracht, rond en tegen de gedistingeerde huizen, lacht je toe. Je zou er zo willen gaan wonen!

Hoog water in de Warche, die we onderweg oversteken, duidt er waarschijnlijk op dat er onlangs veel regen in de bergen is gevallen. We gaan onder een groot spoorviaduct door en zien in de verte nog zo'n prachtige bogenbrug liggen. Voor ons ligt Bütgenbach, wat toeristisch belangrijk schijnt te zijn, maar dat vandaag min of meer verlaten aandoet. Een poortgebouw uit 1764 is in ieder geval de moeite waard om het fototoestel er even bij te halen en zodoende komen we hier in deze plaats aan het

einde van ons wandelweekend.

Theo en Toon hebben voor ons ter afsluiting een knus plekje gevonden in een 'Konditorei', maar op dat ogenblik heb ik toch meer trek in iets anders en Bert, Jan en Conny zijn bereid me daarin bij te staan evenals die Wirtschaftmädchen die gretig de glaasjes vullen.

Een heel klein halfuurtje rest ons voor deze laatste gezelligheid, waarna het belletje roept voor verzameling.

De eerste echte herfstbuien kondigen zich aan als de thuisrit wordt begonnen. Aanvankelijk rijden we door een mooi gebied dat ons vervolgens dwars door Malmédy voert. Als we eenmaal op weg zijn naar Verviers ontstaan tafereelen waar Leenderheide en Logt peulenschilletjes bij zijn, maar daar kom je ook doorheen. Regenvlagen en zelfs hagelstenen belemmeren nog even het uitzicht, maar eenmaal terug op het viaduct van Libremont is alles weer geregeld en zo rond halfacht kan ik de douche weer opzoeken.

Een prachtig wandelweekend met dank aan clubreizen Toon en Theo voor de smakelijke onderhouding.

Ik ontmoet iedereen wel weer op een volgende tocht.....

35 jaar OLAT in vogelvlucht opgetekend door: Theo Tromp

Door OLAT-Nieuws aangeboden bij gelegenheid van het 35-jarig bestaan van OLAT

In 1967 besloot een aantal actieve wandelaars uit de omgeving van de plaats Sint-Oedenrode in het kerkdorp Olland in café Rijken-Toelen een Wandelvereniging op te richten. Zij trinden gezamenlijk voor de vele

Kennedymarsen in de omgeving. Als doel hadden zij trainingstochten en ook zelf een Kennedymars te organiseren.

Zij richtten op 23 november 1967 de wandelsportvereniging OLAT (Ollandse Lange Afstand Tippelaars) op. Dit was de officiële start. De leden van OLAT beoefenen alle takken van de wandelsport. Van korte tot lange afstanden (10 km tot meer dan 200 km), recreatief tot wedstrijdwandelen, georganiseerde tochten en wandelwegen.

Aantal leden per 30 september 2002: 679

1983

* Eind januari opening van het Graaf Floris-V-pad Gouda - Amsterdam. Wij wandelen het nieuwe pad in met 30 deelnemers.

* Op 23 april gaat OLAT met een touringcar naar de jubileumtocht in Den Haag, wij zijn met 65 deelnemers.

* De Stadsrechtenrondweg wordt opgedeeld in drie aparte wegen: De Peellandroute (Eindhoven - Roermond), Limburgpad (Roermond - Hasselt) en het Hertog Hendrikpad (Hasselt - Eindhoven).

* We leggen contact met de stichting LAW en worden toevoerder bij hun vergaderingen. OLAT neemt de realisatie van een wandelweg tussen Hoek van Holland en Nijmegen en

tussen Hoek van Holland en Haarlem voor haar rekening. OLAT maakt hierover afspraken met de NWB en de Rotaryclub Zetten. Taken worden verdeeld en de OLAT-leden Koos van der Heijden, Annie Spiegel en Theo Tromp zetten de trajecten Den Haag - Hoek van Holland - Nieuwerkerk - Leerdam uit. Verder wordt de opzet uitgewerkt voor het verlengen van het wandeltraject van Gouda naar Den Bosch en van Gouda naar Bergen op Zoom. De Peellandrouten krijgen officieel de status van LAW 402.

* De VVV-Kempenland benadert OLAT, na de goede contacten tijdens de ontwikkeling van de Stadsrechtenrondweg, om te bekijken of we een Vierdaagse in de Kempen kunnen organiseren. De landelijke wandelbonden liggen echter dwars en er wordt besloten om een driedaagse te houden met afstanden tot maximaal 35 kilometer, met start en finish in Geldrop.

* De Koerierswandelweek wordt voor de tweede maal georganiseerd, en verder is er een wandelweek naar de Mont Blanc.

* De groepsreis naar de 100 EM te Ewhurst gaat per touringcar met 34 deelnemers. OLAT wint de teamprijs en klasseert zich met Piet van Leur (3e plaats 19.08.16), Wim v.d. Wittenboer, Louis Oostvogels, Jan Schmidt, Anne Radder, Jac van Steen, Bert van Hoef, Kees van Dijk, Wim Brouwers en Piet de Ruyter.

* Jan Cortenbach wordt wederom Nederlands Kampioen op de 50 kilometer in 4.24.10.

* In Roubaix, tijdens de 28 uur, zijn het Wim v.d. Wittenboer, Cor v.d. Heijden, Jan Schmidt, Jac van Steen, Piet de Ruyter en Wim Coolen, die zich plaatsen.

* Een groep van 17 OLAT-leden neemt in december deel aan Plombières - Houfallize over een afstand van 110 kilometer, dit onder winterse omstandigheden.

* De OLAT-wandeltochten zijn tot nu toe uitsluitend in Sint-Oedenrode gehouden, besloten wordt om de tochten voortaan te organiseren in de regio's Eindhoven / 's Hertogenbosch.

1984

* De Kempische Wandeldagen zijn een feit. Deze worden op eenzelfde basis als onze tweedaagse in Sint-Oedenrode georganiseerd, dus met randactiviteiten zoals Weverijmuseum, Koren en watermolens, schaaпsherder met kudde, Geitenkaasboerderij. Gestart wordt vanuit de kantine van Voetbalvereniging Geldrop, overnachten kan men in de sporthal en met tenten op het veld ernaast.

* De wandelweek gaat naar de Saarlandrondweg. Verder zijn er weekenden in Limburg, diverse wandeltochten in België en de Ruhrhöhenweg. We zijn regelmatig met een groep wandelaars aanwezig bij openingen van wandelwegen in België, maar ook in Nederland.

* De drempel van 300 deelnemers wordt bereikt tijdens de winterserietochten.

1985

* Tijdens de officiële opening van de LAW 6 "De Oeverloper" van Koos van der Heijden wordt de gids overhandigd aan de gedeputeerde Dhr. Borgman. De eindredactie van deze gids had Theo Tromp. Tijdens de tocht wordt een wandelboom, met daarin de naam OLAT, onthuld in De Loet.

* OLAT schijft haar 200e lid in, het is Nel Vriens.

* Jan Cortenbach wint de Kennedymars Sittard in een tijd van 7.49.23 en Wim van den Wittenboer wandelt 129,125 km tijdens de Nacht van Loon op Zand.

* Het Int. Wandelevenement krijgt allure met de komst van Bert Mann die met twee touringcars 72 deelnemers naar St.-Oedenrode brengt. Wim van den Wittenboer wordt tweede in 18.33.52 achter de Engelsman Richard Brown en voor de Fransman Pierre Provis. Hennie van Megen wordt 2e op de 100 km prestatie.

* Jan Cortenbach wint het studentenkampioenschap, tijdens de Luganocup wandelt hij de 50 km in 4.12.32 en in juli wordt hij Nederlands Kampioen op de 20 km in 1.33.19,55

* De Kempische Wandeldagen moeten uitwijken i.v.m. het niet meer beschikbaar zijn van de sporthal voor overnachting.

Een oplossing wordt gevonden met steun van de winkeliersvereniging en de RABO-bank te Geldrop. De start is vanuit Hotel De Gouden Leeuw en overnachting is mogelijk in de MAVO en op het daarbij behorende sportterrein. De Winkeliersvereniging en de RABO-bank geven een financiële bijdrage. Ook zijn er een aantal randactiviteiten, zoals een Vrijtijds- en oude ambachtenmarkt met kapel en er treden clowns op. 's Avonds hebben we een disjockey en een jazzband. De wandelaars brengen een bezoek aan het weverijmuseum, windmolen, geitenfokkerij- en kaasmakerij en een in werking zijnde watermolen.

* Besloten wordt om de tweedaagse in Sint-Oedenrode vanaf 1986 niet meer te organiseren, daar twee weekenden achtereen, met een meerdaagse tocht, niet vol te houden is en de Kempische Wandeldagen blijken aan te slaan.

* In Roubaix klasseren zich 11 leden bij de 28 uur.

* Tijdens de jaarvergadering wordt Jan de Graaf als voorzitter benoemd en Hein Lenders komt in het bestuur.

Theo Tromp is om studieredenen 5 maanden niet beschikbaar.

1986

* De wandelweek gaat naar de Weserberglandroute met 9 personen.

* Tijdens de 100 EM in Sint-Oedenrode overlijdt onze Duitse wandelvriend Marinus Sturm van de wandelgroep Bert Mann aan een hartaanval.

* Op snelwandelgebied kan OLAT zeer goed meekomen. Onze snelwandelaars Jan Cortenbach (meervoudig Nederlands Kampioen), Reinoud van Gastel, Adri van Rooi, Bert Timmermans en Peter van Hooydonk wandelen in de Nederlandse top.

* In juni bereiken we een magische aantal van 250 leden, de gelukkige is Regina Martens (sr).

* Jan Cortenbach wordt Zuid-Nederlands Kampioen 10 km in 45.25,0 en breekt in juni het Nederlands Record op 30 km met een tijd van 2.24.36,7. Later wordt Jan 3e bij de landenwedstrijd op de 35 km in 2.57.30.

* De 100 EM te Leicester wordt gewandeld door Wim v.d. Wittenboer (5e), Marleen Radder-Willems wordt 1e bij de dames, verder klasseren zich Jac van Steen, Jan Oerlemans, Theo v.d. Wijst. OLAT wordt derde bij de teamwedstrijd.

* Rein Pistorius wint de 12 uur van de LAT met 102,436 km.

* De tweede wandelweek naar Luxemburg over de GR-5 telt 17 leden.

* In september is begonnen met maandelijkse avondwedstrijden, eerst op de baan van de KMS te Weert later verhuizen we naar de kunststofbaan van av Weert.

* Dertien OLAT-leden finishen op de 28 uur van Roubaix. Wim van den Wittenboer wordt 10e met 219,880 km.

* Voor de jaarvergadering wandelen 31 leden vanuit Best naar Oirschot, brengen daar een bezoek aan het museum

Hand en Span, daarna volgt nog een schitterend diaklankbeeld over de GR van de Mont Blanc. Liefst 75 leden zijn op de vergadering.
* Tijdens de Winterserietochten wordt tweemaal de grens van 400 deelnemers overschreden.

1987

* In april wordt een 24-uurs snelwandelstafette gehouden, twee teams van 24 leden zullen ieder één uur wandelen. Grote stimulator van dit project is Ad van Oyen. Het A-team loopt een wereldrecord met 233.914 km en het B-team loopt 205,235 km. Het record wordt opgetekend in het fameuze Guinness Book of Records.
* In april wordt ons 300e lid ingeschreven, het is Willem v.d. Heijden.
* Jan Cortenbach wint de 50 km.
* De Ronde van Brabant over 350 kilometer wordt georganiseerd in het kader van ons 20 jarig bestaan. In 4 etappes wordt vanaf Vught, via Bergen op Zoom (107km), Chaam(80km), Valkenswaard(66km), Someren (47km) naar Sint-Oedenrode(47km) gewandeld, door een groep van 28 wandelaars.
* Jan Cortenbach klasseert zich op de 50 km in 4.02.43 (nieuw record) voor de Wereldkampioenschappen te Rome.
* Tijdens de 100 EM worden de OLAT-leden Rein Pistorius 2e met 19.31.40 en Wim v.d. Wittenboer 3e (20.12.53) achter Jan de Jonge van de LAT. OLAT wint alle ereplaatsen bij de teams op de 100 EM.
* De 100 EM te Ewhurst wordt door 6 OLAT-leden uitgelopen waaronder ons bestuurslid Annie Gijzel, die binnen een tijdbestek van vier weken 2 maal de Centurion race tot een goed einde brengt.
* Jan Cortenbach wordt wederom Nederlands Kampioen op de 20 km, wordt 5e bij de landenwedstrijd 35 km en 20e bij de Wereld Kampioenschappen op de 50 km in een tijd van 4.00.10.
* In Roubaix klasseren zich 12 OLAT-leden.
* In Rooi organiseert OLAT het Nederlands Kampioenschap 50 km. Jan Cortenbach moet genoegen nemen met een 2e plaats in een tijd van 4.20.15. Jan Cortenbach was Nederlands Kampioen in 1982, 1983, 1985 en 1986 op de 50 km.
* Theo Tromp wordt tijdens de Algemene Leden Vergadering benoemd tot erelid en is daarmee het eerste erelid van wandelsportvereniging OLAT.

1988

* Jan de Graaf trekt zich terug als voorzitter; Jan van de Ven wordt interim-voorzitter
* OLAT gaat met een bus naar de jubileumtocht van de KNBLO te Hilversum. OLAT wordt door de KNBLO benaderd om tijdens deze tocht met haar verzorgingsteam aanwezig te zijn gezien onze ervaringen te Nijmegen. Het team richt twee posten in en verzorgt rond de 6500 wandelaars.
* Op 4 juni wordt de eerste clubreis naar de Belgische Ardennen georganiseerd op initiatief van Theo Tromp. Deze reis gaat per bus met 45 deelnemers. Er wordt gewandeld van Banneux naar Spa.
* Tijdens het Internationaal Wandelevenement heerst er een extreme warmte (19 graden 's avonds) Wim v.d. Wittenboer wordt 3e op de 100 EM en wandelt in 24 uur 190,448 km. Jan de Jonge wordt eerste in 17.58.08 en 209,526 km. Aloius

Bschorr van de groep Bert Mann loopt de 100 km in 10.50.58.

* De Interclubwedstrijd in Düsseldorf wordt gewandeld en gewonnen door Jan Cortenbach.
* OLAT-lid Peter Zwang beschrijft de wandelweg Schoonhoven – Hellegatsplein, de LAW 7.
* Jan Cortenbach wordt wederom Nederlands Kampioen op de 50 km in een nieuwe recordtijd van 3.58.23 en komt slechts 1 min. 25 seconden tekort op de limiet voor de Olympische Spelen te Seoul.
* 51 leden wandelen de Vierdaagse te Apeldoorn en het grootste deel wandelt met een bos bloemen als groep de intocht mee. In Nijmegen zijn 135 wandelaars present.
* Jan Cortenbach pakt ook op de 20 km de Nederlandse titel in 1.33.52,08 en verbetert het Ned. Record.
* Tijdens de 100 Mijl in Leicester wordt Wim v.d. Wittenboer 11e in 19.20.55, Klaas Ruiters, Ad Martens, Ben Duin en Henk Schouten worden Centurion.
* Veertien OLAT-leden wandelen de 65 kilometer van Bladel naar Turnhout bij de opening van het Renier Snieterspad als GR-pad.
* In Roubaix wandelt Wim v.d. Wittenboer naar een vierde plaats met 223,730 km. Totaal klasseren zich 11 OLAT-leden.
* Jan Cortenbach wint het Open kampioenschap van Oostenrijk in 4.17.40,44.
* In oktober vindt de tweede clubreis plaats, nu naar de GR van de Amblève met 80 personen
* Jan Cortenbach wint de 100 km in Lugano in 9.29.06
* Redactie en drukkerij van OLAT-Nieuws worden gesplitst: Jo van der Linden wordt de nieuwe redacteur en Wim Bakker en Marianne Kniknie verzorgen de drukkerij.
* Piet Knoester wordt voorzitter van OLAT en Jan Cortenbach wordt lid van verdienste van OLAT.

1989

* Cees Smits, het zeer actieve hoofd verzorging, krijgt in maart een eremedaille in zilver verbonden aan de orde van Oranje Nassau.
* Jan Cortenbach zet zijn glorie voort door de 50km wedstrijd in Sint-Oedenrode te winnen.
* De nieuwe gids van het Hertog Hendrikpad verschijnt op 9 april, een nieuw pad met een oude naam. Uitzetten en beschrijving zijn gerealiseerd door Theo Tromp
* Kees Lambregts wordt 3e bij de Nacht van Loon met een afstand van 127,025 meter.
* OLAT is vertegenwoordigd bij de eerste wandelmarkt in Amsterdam.
* Jan Cortenbach loopt 3 km teveel, omdat de gehele kopgroep verkeerd loopt tijdens de Kennedymars te Sittard. De anderen worden met een auto weer 3 km verder op het parkoers gezet, maar Jan wandelt terug en zegeviert in een tijd van 8.07.41
* Op 5 juli wordt door onze voorzitter Piet Knoester aan de 2e Kamervoorzitter Dolman het eerste exemplaar van het Visserspad aangeboden, waarin opgenomen de Westduinslag (OLAT-wandelweg). Dit gebeurt in het perscentrum Nieuwspoort in 's Gravenhage.
* 8 juli is een zwarte dag voor Jan Cortenbach, tijdens zijn laatste wedstrijd voor vertrek naar Indonesië, wordt hij een ronde voor het eind gediskwalificeerd. Hij heeft ondertussen wel 13 Nationale titels op zijn naam staan.
* Tijdens de 100 EM wedstrijd wint OLAT de teamprijs. Kees Lambregts wordt 5e in 19.38.42 verder klasseren zich

Wim v.d. Wittenboer, Servee Derks, Klaas Bakker en Jos Koolen†.

1990

- * De winterserietocht in Valkenswaard haalt een record aantal deelnemers van 734 wandelaars.
- * De routebeschrijving Amsterdam - Schoonhoven (LAW 401) wordt gerealiseerd door de OLAT-leden Walter Stadhouders en Peter Zwang.
- * Het Internationaal Wandelevenement wordt dit jaar voor het eerst niet meer jaarlijks gehouden door OLAT, het zal voortaan om en om met de RWV worden georganiseerd. Sevee Derks wordt 3e op de 100 km in 11.26.52 en wordt hiermee honderdman. Wim v. d. Wittenboer wordt eerste op de 100 EM en op de 24 uur.
- * In Roubaix, tijdens het regionaal kampioenschap op de 100 km, doen de OLAT'ers het weer goed. Kees Lambregts wordt 4e in 10.47.49 en 5e wordt Anton Stoop in 10.48.58 en Henk Plasman 9e in 11.12.46
- * Aan de Vierdaagse van Apeldoorn nemen 35 OLAT-leden deel en in Nijmegen 161 leden.
- * Kees Lambregts wint de 6-uur van de LAT met 58,575 km en Henk Plasman wordt 2e met dezelfde afstand in een tijd van 6.12.42.
- * In juli maakt Henk Plasman zijn debuut op de 20 km bij het Ned. Kampioenschap en wordt 8e in 1.46.54,60 en Kees Lambregts 10e in 1.48.19,00
- * In de Tour d'Alsace wordt Ad Martens 18e.
- * De Kempische Wandeldagen worden onder tropische omstandigheden gewandeld. OLAT haalt hiermee zelfs de Volkskrant.
- * In Leicester op de 100 EM klasseren zich Wim v.d. Wittenboer en Sjef Koolen.
- * Ook in Roubaix tijdens de 28 uur voldoen 8 OLAT'ers aan de limiet.
- * Christ Klaasen neemt het initiatief om op dinsdagen te gaan wandelen op LAW-paden. Door een groep OLAT'ers wordt nu telkens een ander traject van een LAW bewandeld.
- * Tijdens de jaarvergadering beëindigt Theo Tromp, na 12 jaar en 9 maanden, zijn bestuurslidmaatschap en krijgt als dank voor zijn inzet het privilege om gedurende zijn (ere)lidmaatschap gratis te mogen deelnemen aan alle OLAT-evenementen.

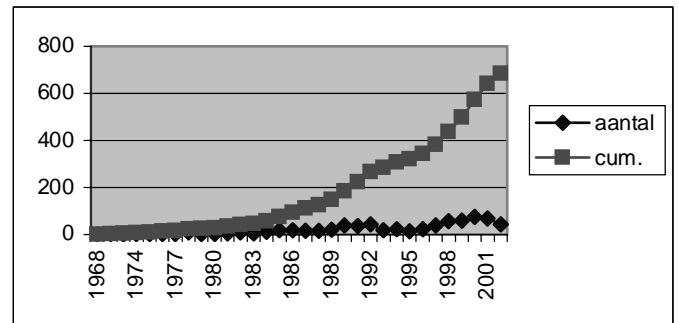
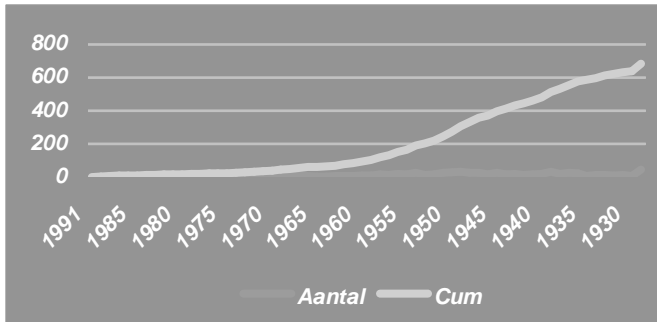
1991

- * Op 3 maart wordt Theo Tromp met een smoes naar de vergadering van de NBWB gelokt en krijgt daar de Jo Balster Trofee overhandigd. In zijn dankwoord zegt hij hier erg blij mee te zijn, maar vindt dat de trofee eigenlijk aan de vereniging OLAT had moeten worden uitgereikt. Want zo zegt hij: 'alleen door de inzet van de OLAT-leden en OLAT-bestuursleden, nu en in het verleden, heeft OLAT het peil kunnen bereiken waarop het nu gekomen is, en is zeker de actiefste vereniging van Nederland.'
- * Hennie van Megen, die al vele jaren de ereplaats bij de 50 kilometer opeist tijdens het Internationaal Wandelevenement, wordt nu 1e op 20 km in 2.11.57, Niels Martens wordt 2e in 2.18.45 en Jan Bruel 4e met 2.19.45
- * In de wedstrijd op de 50 km is Anton Stoop de snelste OLAT'er (5.14.48) en eindigt net voor Ad Martens.
- * Henk Plasman wordt 5e bij de Kennedymars te Sittard in 8.17.29

- * Tijdens een 200 km wedstrijd in het Franse Chateau Thierry wordt Ad Martens 9e in 23.37.30
- * Bij het Internationaal Wandelevenement, dat dit jaar weer door OLAT wordt georganiseerd, wordt Ad Martens 2e op de 100 EM en als derde eindigt Wim vd Wittenboer. Op de 100 km moet Anton Stoop het met een mooie 2e plaats doen in 11.09.23. Hennie van Megen pakt de eerste plaats op de 50 km.
- * Tijdens de 100 kilometer van Vlaanderen wordt Anton Stoop met 10.33.26 vierde en Ad Martens zevende met 10.59.01
- * Tijdens de Vierdaagse van Apeldoorn treden twee OLAT-leden in het huwelijksbootje Wilma Petersen en Willy Timmermans.
- * Klaas Bakker wordt Nederlands kampioen Veteranen op de 5000 meter in 26.04.92
- * Tijdens de Tour d'Alsace gaan er twee OLAT'ers van start Anton Stoop en Ad Martens, ze worden resp. 17e en 26e.
- * Marleen Radder-Willems eindigt op de 100 EM te Ewhurst als negende en is hiermee de snelste Nederlandse vrouw. Cees Punselie wordt hier Centurion.
- * Tijdens de 28 uur in Roubaix wordt er door de OLAT-ploeg goed gepresteerd met een 4e plaats voor Rein Pistorius 221,410, 5e is Anton Stoop 219,840km., 8e Jan Schmidt 207,405km, 11e Marleen Radder 202,704km en verder Wim v.d. Wittenboer en Sjef Koolen.
- * In dit jaar wordt er weer begonnen met trainingen voor snelwandelaars en prestatiewandelaars,
- * Tijdens het Nederlands Kampioenschap 50 km wordt Henk Plasman 4e in 4.59.29
- * De nieuwe voorzitter van OLAT wordt Jos Koolen†. Piet Knoester wordt tijdens deze Algemene Ledenvergadering tot erelid benoemd voor zijn diverse functies binnen het bestuur.

1992

- * De winterserietocht van januari levert weer een nieuw record aan deelnemers, 837 wandelaars vinden de weg naar Oosterwijk.
 - * In februari wordt een trainingsweekend gehouden voor prestatie- en wedstrijd wandelaars
 - * In april wint Henk Plasman de 20 km te Tilburg in 1.35.04
 - * Zes dagen later staat Henk aan de start voor de 80 km van Sittard en haalt de derde plaats in 8.07.30, vierde wordt Anton Stoop in 8.13.48 en 6e wordt Servee Derks in 8.32.52
 - * In Schoonhoven wordt Henk Plasman 2e in 2.34.12 op de 30 km wedstrijd en op het districtskampioenschap zuid wint hij in een tijd van 47.57.40 op de 10 km.
 - * In Schiedam, op het Internationaal Wandelevenement, leggen drie OLAT-leden beslag op de eerste drie plaatsen bij de 50 km, het zijn: Ad Martens, John van Puyvelde en Toos Bakker. Wim v.d. Wittenboer wordt 3e op de 100 EM
 - * De jubileumtocht "Dwars door Brabant" wordt gehouden met afstanden van 150, 100, 40 en 25 kilometer. Men kan starten in Bergen op Zoom, Rijsbergen, Oosterwijk en Vught.
 - * Kees Lambregts wordt 5e op de 50 km bij de Nederlandse Kampioenschappen met 5.08.30.
 - * Tijdens het Nederlands Kampioenschap 20 km wordt Henk Plasman 2e in 1.38.00
- Tijdens alle voorgaande 10 jaar is er steeds een verzorgingsteam aanwezig op de Vierdaagse te Nijmegen en ook de komende jaren is ons verzorgingsteam een visitekaartje, waarmee OLAT bekend is geworden in het binnen-, maar zeker ook in het buitenland.

OLAT PROGRAMMA IN DEZE PERIODE

Zondag 17 november
2^e tocht 36^e winterserie

Zaal 'De Harmonie'
Laar 12 Nistelrode

Start: 40 - 30 km 08.00 - 09.30 uur
20 - 15 - 10 km 09.00 - 12.30 uur

zaal open vanaf 07.15 uur, sluiting finish 17.00 uur

inschrijfgeld OLAT-leden

40 - 30 km €1.60
20 km €1.20
15 - 10 km €0,70

meer informatie:

Marinus van Roosmalen ☎ 0413- 475467
Zie ook ons jaarprogramma 2002-2003

Zaterdag 23 november
Feestelijke viering 35 jaar OLAT
en Alg. Leden Vergadering

Café-Rest. 't Leeuwke
Sonsegweg 3 te Nijnsel

Informatie: Marinus van Roosmalen
☎ 0413-475467

Recreatieve wandelingen

10 nov.	Someren-Eind	20-15-10-5 km	09.00 uur
10 nov.	Tilburg	40-23-12-5 km	09.30 uur
13 nov.	Bergeijk	18-11-7 km	09.00 uur (Witrijt)
17 nov.	Gemert	20-12-6 km	09.00 uur
17 nov.	Nisterode	40-30-20-15-10 km	08.00 uur
23 nov.	Putte	30-24-18-12-6 km	08.00 uur
24 nov.	Breda	30-25-20-15-10 km	08.00 uur
24 nov.	Mill	30-20-15-10-5 km	08.00 uur
1 dec.	Grave	15-10-6 km	09.00 uur (Escharen)
8 dec.	Tilburg	40-23-12-5 km	09.30 uur
8 dec.	Zevenbergen	25-15-10-5 km	09.00 uur
15 dec.	Lierop	20-15-10-5 km	08.00 uur

Voor meer info: zie het Landelijk Wandel Programma LWP

VAKANTIE APPARTEMENTEN VERHUUR
LETOURISTE
MORZINE-AVORIAZ - PORTES DU SUD, FRANCE

**De ideale plek voor fantastische wandel,
outdoor en wintersport vakanties**

Info op www.letouriste.com
06.53523900/0033.450741861

In plaats van woorden

Onderstaand beeld geeft een indruk van het geweldige parkoers dat Henk Peters en Ad Verbakel ons aanboden op de 1^e tocht van onze 36^e winterserie te Lage Mierde.

Met dank van de 744 deelnemers.

